

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ІЗМАЇЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ТА ПЕРЕКЛАДУ

ЄВРОПЕЙСЬКА КРЕДИТНО-ТРАНСФЕРНА СИСТЕМА

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПАКЕТ

освітній ступінь	<u>бакалавр</u>
галузь знань	<u>03 Гуманітарні науки</u>
спеціальність	<u>035 Філологія</u>

Ізмаїл – 2019

ЗМІСТ

- 1. Загальна інформація про факультет та випускову кафедру**
- 2. Опис освітньої програми спеціальності**
- 3. Інформація про окремі компоненти освітньої програми**

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ФАКУЛЬТЕТ ТА ВИПУСКОВУ КАФЕДРУ

1.1. Інформація про факультет

Назва: Факультет іноземних мов

Адреса: 68610, Одеська область, м. Ізмаїл, вул. Репіна, 12, каб. 305

Телефон деканату: (04841) 5-39-92

Веб-сторінка факультету: <http://idgu.edu.ua/faculties/fim>

Електронна пошта: fim_idgu@ukr.net

Декан факультету: Дзіковська Лариса Миколаївна – кандидат філологічних наук, доцент

1.2. Інформація про кафедру

Назва: Кафедра англійської мови та перекладу

Адреса: м. Ізмаїл, вул. Репіна, 12, каб. 409, 410

Телефон кафедри: (04841) 5-37-29

Веб-сторінка кафедри: <http://idgu.edu.ua/faculties/fim#section-2458>

Електронна пошта: kafedra_el_and_trans@ukr.net

Завідувач кафедри: Рябушко Світлана Олексіївна – кандидат педагогічних наук, доцент

Перелік освітньої програми спеціальності:

- «ФІЛОЛОГІЯ: АНГЛІЙСЬКА І НІМЕЦЬКА МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ (ПЕРЕКЛАД ВКЛЮЧНО)»

2. ОПИС ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ

2.1. Освітньо-професійна (освітньо-наукова) програма «ФІЛОЛОГІЯ: АНГЛІЙСЬКА І НІМЕЦЬКА МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ (ПЕРЕКЛАД ВКЛЮЧНО)»

2.1.1. Профіль освітньої програми

<i>1 – Загальна інформація</i>	
Повна назва вищого навчального закладу та структурного підрозділу	Ізмаїльський державний гуманітарний університет Факультет іноземних мов Кафедра англійської мови та перекладу
Ступінь вищої освіти та назва кваліфікації мовою оригіналу	Перший Бакалавр філології за спеціалізацією «Германські мови та літератури (переклад включно), перша - англійська»
Офіційна назва освітньої програми	Освітньо-професійна програма: «Філологія: англійська і німецька мови та літератури (переклад включно)»
Тип диплому та обсяг освітньої програми	Одиничний, диплом бакалавра, 240 кредитів ЄКТС
Наявність акредитації	Сертифікат про Акредитацію 035 Філологія Серія УД № 16002833 від 20 червня 2018 р. Строк дії сертифіката до 01 липня 2023 р.
Цикл/рівень	НРК України - 7 рівень, FQ-EHEA – перший цикл, EQF-LLL – 6 рівень.
Передумови	Особа має право здобувати ступінь бакалавра на основі базової середньої освіти та/або освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст», у тому числі здобутого за іншою спеціальністю (напрямом підготовки), за умови успішного проходження додаткових вступних випробувань. Абітурієнти, які вступають до закладу вищої освіти на основі базової середньої освіти, повинні мати атестат про середню освіту встановленого зразка та результати ЗНО.
Мова(и) викладання	Українська, англійська, німецька
Термін дії освітньої програми	До 01 липня 2023 р.
Інтернет-адреса постійного розміщення опису освітньої програми	http://idgu.edu.ua/ects
<i>2 – Мета освітньої програми</i>	
<p>Забезпечити вищу освіту в галузі Гуманітарні науки / Філологія з широким доступом до працевлаштування, підготувати студентів до перекладацької діяльності (англійська, німецька, французька мови) з можливостями подальшого навчання на основі здатності бакалаврів до вирішення практичних завдань фахової сфери, у тому числі управління навчальними процесами, що мають місце в індивідуальному розвитку особистості.</p> <p>Ця програма є нормативним тимчасовим документом, в якому узагальнюється:</p> <ul style="list-style-type: none">- цілі освітньої та професійної підготовки бакалавра-філолога відповідного рівня;- зміст освіти у вигляді основних результатів навчання та загальних й професійних	

компетентностей; - визначається зміст навчання, форми атестації як бази для опанування напрямом; - визначається система проведення атестації; - забезпечення розробки навчального плану, програм навчальних дисциплін і практик.	
3 – Характеристика освітньої програми	
Предметна область (галузь знань, спеціальність, спеціалізація (за наявності))	Галузь знань: 03 Гуманітарні науки Спеціальність: 035 Філологія Спеціалізація 035.041 Германські мови та літератури (переклад включно)
Орієнтація освітньої програми	Освітньо-професійна програма ґрунтується на сучасних наукових знаннях про цілі і цінності філологічної освіти, орієнтована на академічну та професійну підготовку на основі теоретичних досліджень і практичних наукових результатів з урахуванням світового досвіду викладацької діяльності, сучасного стану підготовки фахівців з мовної освіти в Україні. Акцентує увагу на здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у сфері професійної діяльності, орієнтує на подальшу фахову самоосвіту.
Основний фокус освітньої програми та спеціалізації	Професійна освіта в галузі філології. Підготовка майбутнього перекладача з англійської та німецької мов.
Особливості програми	Успішне завершення програми передбачає здобуття фундаментальних та професійно орієнтованих знань і вмінь, здатності вирішувати типові професійні завдання в галузі філології та суміжних спеціальностей.
4 – Придатність випускників до працевлаштування та подальшого навчання	
Придатність до працевлаштування	Бакалавр-філолог може працювати в науковій, літературно-видавничій та освітній галузях; на викладацьких посадах у закладах загальної середньої освіти, закладів вищої освіти 1-2 рівнів акредитації (за наявності в освітній програмі циклу психолого-педагогічних та методичних дисциплін і проходження відповідних практик); у друкованих та електронних засобах масової інформації, PR-технологіях; у різноманітних фондах, спілках, фундаціях гуманітарного спрямування, музеях, мистецьких і культурних центрах тощо. По закінченню навчання випускники спеціалізації 035.04 Германські мови та літератури (переклад включно) можуть працювати на іноземних, спільних та вітчизняних підприємствах на посадах (відповідно до Класифікатора професій ДК 003: 2010.): <ul style="list-style-type: none"> - 2320, 2331 вчитель; - 2444.2 перекладач; - 3431 секретар-референт; - 2444.1 науковий співробітник; - 1448.1 менеджер з туризму; - 2451.2 журналіст; - 2444.2 редактор-перекладач; - 2444.2 гід-перекладач;

Подальше навчання	Випускник має право на продовження освіти в магістратурі для здобуття другого (освітньо-наукового) рівня.
5 – Викладання та оцінювання	
Викладання та навчання	Студентоцентроване навчання, самонавчання, проблемно-орієнтоване навчання, кейс-технології, індивідуально-творчий та праксіологічний підходи. Лекції, лабораторні роботи, семінари, практичні заняття в групах, самостійна робота на основі підручників та конспектів, електронних підручників, консультації з викладачами, підготовка курсових робіт.
Оцінювання	Накопичувальна бально-рейтингова система, що передбачає оцінювання студентів за всі види аудиторної та позааудиторної навчальної діяльності, спрямована на опанування навчального навантаження з освітньої програми: поточний контроль, модульний, підсумковий контроль, наукові роботи; письмові, усні экзамени, тестування, есе, презентації, виконання творчих завдань, колоквиуми, заліки з виробничої практики.
6 – Програмні компетентності	
Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми в галузі філології (лінгвістики, літературознавства, фольклористики, перекладу) в процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.
Загальні компетентності (ЗК)	<p>ЗК 1. Здатність усно й письмово спілкуватися українською мовою як державною в усіх сферах суспільного життя, зокрема у професійній діяльності.</p> <p>ЗК 2. Здатність системно аналізувати головні тенденції історичного розвитку українського народу, цінувати його культурно-історичні та морально-етичні надбання та сприяти розв'язанню актуальних загальнодержавних і суспільних завдань.</p> <p>ЗК 3. Здатність до критичного мислення й ціннісно-світоглядної реалізації особистості.</p> <p>ЗК 4. Здатність учитися впродовж життя й оволодівати сучасними знаннями.</p> <p>ЗК 5. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК 6. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.</p> <p>ЗК 7. Здатність діяти із соціальною відповідальністю, розуміти основні принципи буття людини, природи, суспільства.</p> <p>ЗК 8. Здатність працювати в команді та автономно.</p> <p>ЗК 9. Здатність спілкуватися іноземною мовою у професійній діяльності, опрацьовувати фахову літературу іноземною мовою.</p> <p>ЗК 10. Усвідомлена повага до різноманіття культур.</p> <p>ЗК 11. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК 12. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.</p> <p>ЗК 13. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій, зокрема для вирішення стандартних завдань професійної діяльності.</p> <p>ЗК 14. Здатність проведення досліджень на належному рівні.</p>

Фахові компетентності спеціальності (ФК)

- ФК 1. Розуміння структури філологічної науки та її теоретичних основ.
- ФК 2. Базові уявлення про мову як особливу знакову систему, її природу та функції, про генетичну і структурну типологію мов світу; фонетичний, лексичний, граматичний рівні мови.
- ФК 3. Здатність демонструвати знання з теорії та історії мов(и), що вивчаються(-ється).
- ФК 4. Здатність аналізувати просторові (горизонтальні) та соціальні (вертикальні) різновиди мови, описувати соціолінгвальну ситуацію.
- ФК 5. Базові уявлення про загальні властивості літератури як мистецтва слова, про закони побудови художнього твору, особливості письменницької праці, літературні стилі, наукові методи і школи в літературознавстві.
- ФК 6. Базові уявлення про основні тенденції розвитку світового літературного процесу та української літератури.
- ФК 7. Системні знання про основні періоди розвитку літератури, що вивчається, від давнини до ХХІ століття, еволюцію напрямів, жанрів і стилів, чільних представників та художні явища.
- ФК 8. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.
- ФК 9. Розуміння сутності й соціального значення майбутньої професії, основних проблем дисциплін, що визначають конкретну філологічну галузь, їх взаємозв'язку в цілісній системі знань.
- ФК 10. Професійні знання й уміння з обраної філологічної спеціалізації: мовознавства, літературознавства, фольклористики, перекладознавства, прикладної лінгвістики.
- ФК 11. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації).
- ФК 12. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.
- ФК 13. Розуміння значення всіх підсистем мови для вироблення вмінь аналізувати мовні одиниці, визначати їх взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють.
- ФК 14. Здатність створювати усні й письмові тексти різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.
- ФК 15. Розуміння комунікативної діяльності як реалізації функцій мови в різних суспільних сферах (жанрово-стильова диференціація мови).
- ФК 16. Здатність здійснювати лінгвістичний та літературознавчий аналіз текстів різних стилів і жанрів.
- ФК 17. Здатність до надання консультацій з дотримання норм літературної мови та культури мови.
- ФК 18. Здатність до ведення ділової комунікації усно і письмово.

7 – Програмні результати навчання

- ПРН 1. Використовувати українську мову як державну в усіх сферах суспільного життя, зокрема у професійному спілкуванні.
- ПРН 2. Аналізувати головні тенденції історичного розвитку українського народу, аргументувати свої погляди на дискусійні моменти української історії та сучасного суспільного життя.
- ПРН 3. Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.
- ПРН 4. Організовувати процес свого навчання й самоосвіти.
- ПРН 5. Демонструвати розуміння фундаментальних принципів буття людини, природи, суспільства.
- ПРН 6. Співпрацювати з колегами, представниками інших культур та релігій, прибічниками різних політичних поглядів тощо.
- ПРН 7. Використовувати іноземну мову для організації ефективної міжкультурної комунікації.
- ПРН 8. Застосовувати філологічні знання для розв'язання професійних завдань.
- ПРН 9. Використовувати інформаційні й комунікаційні технології, зокрема для вирішення стандартних завдань професійної діяльності.
- ПРН 10. Виділяти галузі філології й окреслювати коло їх основних проблем.
- ПРН 11. Знати систему мови.
- ПРН 12. Знати історію мови (мов) і літератури (літератур), що вивчаються.
- ПРН 13. Знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.
- ПРН 14. Створювати усні й письмові тексти різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.
- ПРН 15. Аналізувати мовні одиниці, визначати їх взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють.
- ПРН 16. Аналізувати й інтерпретувати твори української та зарубіжної художньої літератури й усної народної творчості, визначати їх специфіку й місце в літературному процесі.
- ПРН 17. Використовувати мову(и), що вивчається (-ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.
- ПРН 18. Здійснювати лінгвістичний та літературознавчий аналіз текстів різних стилів і жанрів.
- ПРН 19. Окреслювати основні проблеми дисциплін, що визначають конкретну філологічну галузь, пояснювати їх взаємозв'язок у цілісній системі знань.
- ПРН 20. Демонструвати знання з обраної філологічної спеціалізації: мовознавства, літературознавства, фольклористики, перекладознавства, прикладної лінгвістики.
- ПРН 21. Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів (залежно від обраної спеціалізації).
- ПРН 22. Планувати і здійснювати дослідження в галузі філології на належному рівні.

8 – Ресурсне забезпечення реалізації програми

Кадрове забезпечення	Проведення лекцій з навчальних дисциплін науково-педагогічними працівниками, які мають науковий ступінь та/або вчене звання, складає понад 50% від загальної кількості годин (які мають науковий ступінь доктора наук або вчене звання професора – понад 10%); науково-педагогічних працівників, які є визнаними професіоналами з досвідом практичної роботи за фахом – понад 10%
-----------------------------	---

Матеріально-технічне забезпечення	Забезпеченість аудиторним фондом, комп'ютерними робочими місцями, лабораторіями, необхідними для виконання навчальних планів; мінімальний відсоток кількості аудиторій з мультимедійним обладнанням відповідає Ліцензійним умовам провадження освітньої діяльності. Наявність соціально-побутової інфраструктури: бібліотеки, у тому числі читального залу; пунктів харчування актового залу; спортивного залу; спортивних майданчиків; медичного пункту. Забезпеченість здобувачів вищої освіти гуртожитком – 100%
Інформаційне та навчально-методичне забезпечення	Інформаційне забезпечення: бібліотечний ресурс (фахова література, вітчизняні та закордонні фахові періодичні видання, в тому числі в електронному вигляді), електронний репозитарій, доступ до баз даних періодичних наукових видань, наявність веб-сайту ІДГУ, наявність електронного ресурсу Google Suite for Education. Навчально-методичне забезпечення: опис освітньої програми, початковий план, робочий навчальний план, робочі програми, комплекси навчально-методичного забезпечення, навчальні матеріали з кожної дисципліни навчального плану, програми практичної підготовки, робочі програм практик, методичні матеріали для проведення атестації здобувачів
9 – Академічна мобільність	
Національна кредитна мобільність	Підвищення кваліфікації (стажування) науково-педагогічних працівників у вітчизняних закладах вищої освіти
Міжнародна кредитна мобільність	Universitatea Dunarea de Jos (Галац, Румунія) – угоди щодо семестрового академічного обміну, проведення спільного (паралельного) навчання і видачі дипломів, стажування науково-педагогічних працівників
Навчання іноземних здобувачів вищої освіти	Наявна можливість для фізичних осіб

2.1.2. Перелік компонентів освітньої програми

Код н/д	Компоненти освітньої програми (навчальні дисципліни, курсові роботи, практики, кваліфікаційна робота)	Кількість кредитів	Форма підсумкового контролю
Обов'язкові компоненти ОП			
1. Загальні нормативні дисципліни			
ОК 1.	Основи філософських знань	4	іспит
ОК 2.	Українська мова	4	залік
ОК 3.	Основи академічного письма	3	залік
ОК 4.	Україна в європейській історії та культурі	4	іспит
ОК 5.	Права людини та громадське суспільство в Україні	3	залік
ОК 6.	Інформаційно-комунікаційні технології за професійним спрямуванням	3	залік
ОК 7.	Фізична культура і основи здоров'я людини	-	-
	Усього	21	
1. Професійні нормативні дисципліни			
ОК 8.	Вступ до мовознавства	5	іспит
ОК 9.	Вступ до германської філології з основами наукових досліджень	4	залік
ОК 10.	Англійська мова: практичний курс	27	залік (1),

			іспит (2,3)
ОК 11.	Ділова англійська мова	4	іспит
ОК 12.	Порівняльна типологія англійської та української мов (порівняльна лексикологія, порівняльна граматики)	4	іспит
ОК 13.	Стилістика англійської мови	4	іспит
ОК 14.	Основи педагогіки та психології	4	іспит
ОК 15.	Німецька мова: практичний курс	23	залік (2), іспит (1,3)
ОК 16.	Методика викладання філологічних дисциплін	4	іспит
ОК 17.	Теорія та історія філологічних дисциплін	12	залік (7), іспит (6,8)
ОК 18.	Курсова робота з англійської мови	1	захист
ОК 19.	Курсова робота з німецької мови	1	захист
	Усього	93	
Практична підготовка			
ОК 20.	Навчальна практика (ознайомча)	3	захист
ОК 21.	Навчальна практика (перекладацька)	6	захист
ОК 22.	Виробнича практика (перекладацька)	6	захист
ОК 23.	Виробнича практика (педагогічна, перекладацька)	9	захист
	Усього	24	
Загальний обсяг обов'язкових компонентів:		138	
Вибіркові компоненти ОП			
<i>Вибірковий блок 1 вибір факультету)</i>			
ВБ 2.1.	Теорія перекладу (вступ до перекладознавства, основи міжкультурної комунікації, теорія перекладу	10	іспит
ВБ 2.2.	Практика письмового та усного перекладу і термінознавство	22	залік (2), іспит (3,4,5)
ВБ 2.3.	Теорія та практика перекладу німецької мови	16	залік (6), іспит (5,7,8)
	Усього	48	
<i>Вибірковий блок 2 (вільний вибір студента)*</i>			
ЗВД 3.01	Перелік дисциплін обов'язкового вибору	30	залік (5,6,7,8)
ЗВД 3.02	Перелік дисциплін вільного вибору/ сертифікована програма	24	залік (3,4,5)
Загальний обсяг вибіркових компонентів		54	
ЗАГАЛЬНИЙ ОБСЯГ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ		240	

2.1.3. Форма атестації здобувачів вищої освіти

- Атестація випускників освітньої програми «ФІЛОЛОГІЯ: АНГЛІЙСЬКА І НІМЕЦЬКА МОВИ ТА ЛІТЕРАТУРИ (ПЕРЕКЛАД ВКЛЮЧНО)» проводиться у формі: 1) атестаційного екзамену з теорії та практики перекладу англійської мови; 2) атестаційного екзамену з теорії та практики перекладу другої іноземної (німецької) мови. Атестація завершується видачею документу встановленого зразка про присудження йому ступеня бакалавра із присвоєнням кваліфікації:

* Переліки дисциплін вільного вибору студентів щорічно затверджуються рішеннями вчених рад університету та факультетів і розміщуються на офіційному веб-сайті університету. Студенти можуть обрати сертифіковану програму з переліку, затвердженого рішенням вченої ради університету (обсяг – 24 кредити ЄКТС), та опанувати додаткові фахові компетентності.

Сертифікована програма затверджується рішенням вченої ради університету; включає блок дисциплін, вивчення яких передбачає отримання сертифікату.

Бакалавр філології за спеціалізацією «Германські мови та літератури (переклад включно),
перша - англійська»

3. ІНФОРМАЦІЯ ПРО ОКРЕМІ КОМПОНЕНТИ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

Обов'язкові компоненти ОП

Основи філософських знань

1. КОД: ОК 1.

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 2

4. ЛЕКТОР: кандидат філософських наук, доц. Запорожченко О.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність діяти соціально, відповідально та свідомо; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

Фахові компетентності: здатність брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень, суспільному житті, урегулюванні конфліктів ненасильницьким чином, функціонуванні та розвитку демократичних інститутів суспільства; здатність формувати громадянську свідомість, політичну культуру, національну гідність.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: специфіку філософії як особливого типу світогляду, її функції, завдання, проблемне поле; основні напрямки філософії та історію їх виникнення; основних представників світової філософії та їх базові концепції та ідеї; особливості та проблематику філософських пошуків у кожен епоху розвитку людства; термінологічний апарат курсу; основні джерела філософських знань.

Вміти: обґрунтовувати свою світоглядну позицію щодо важливості знань з основ філософії; порівнювати між собою різні філософські погляди, ідеї, концепції; аналізувати вплив соціокультурних чинників на формування філософських ідей, проблематику філософських пошуків; коректно використовувати філософські терміни та поняття під час усних відповідей на семінарських заняттях, складати термінологічні словники, застосовувати філософські терміни для експлікації власної думки; здійснювати самостійний пошук інформації з використанням різноманітних ресурсів.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Немає

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Вступ в філософію. Філософія як форма суспільної свідомості. Структура, предмет і функції філософії. Філософія як теорія і методологія.

Східна та антична філософія. Космоцентризм. Антропоцентризм. Сократ, Платон, Аристотель, філософія еллінізму.

Філософія середніх віків та епохи Відродження. Теоцентризм. Патристика. Схоластика. Гуманізм. Натурфілософія.

Філософія Нового часу. Просвітництво. Німецька класична філософія. Гносеологія в філософії Нового часу. Ф. Бекон, Р. Декарт. Ідеї Просвітництва. Гносеологія та етика в філософії Канта. Гегелівська діалектика. Гуманістичний зміст філософії Фейєрбаха.

Філософія у ХІХ – ХХ століттях. Напрямки сучасної філософії. «Філософія життя». Екзистенціалізм. Філософія Психологічного. Позитивізм. Структуралізм. Марксизм. Постмодернізм.

Розвиток філософської думки в Україні. Філософія Київської Русі. Українське Відродження. Г. Сковорода. П. Юркевич. І. Франко. М. Драгоманов. Українська філософія ХХ століття. Проблеми та перспективи сучасної вітчизняної філософії.

Проблема буття, свідомості та пізнання в філософії. Онтологія. Концепції та структура Буття. Свідомість як відображення. Гносеологія. Філософський аналіз пізнання.

Основні закони та методи логіки. Закон тотожності. Закон несуперечливості. Закон виключеного третього. Закон достатньої підстави. Поняття. Судження. Умовивід. Методи логіки.

Суспільство як складна система, його філософський аналіз. Буття людини. Суспільне виробництво, його архітектоніка. Економічна, соціальна, політична і духовна сфери життя людей. Соціальна структура суспільства. Історичні форми спільності людей. Суспільна свідомість.

Філософія культури. Поняття культури. Типологія культур. Культура та цивілізація.

Філософія релігії та моралі. Функції релігії. Типологія релігій. Духовний зміст основних релігій світу. Основні етичні концепції. Релігія та духовність.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Арутюнов В. Філософія [Навчально-методичний посібник] – К., 2008.
2. Бичко А. Історія філософії. Підручник.-К., 2001.
3. Бичко І. Філософія. Підручник. - К., 2006.
4. Горлач М.І. Філософія: підручник. - Харків, 2000.
5. Горський В.С. Історія української філософії. Навч.посіб. - К., 2001.
6. Історія філософії: підручник / А. К. Бичко, І. В. Бичко, В. Г. Табачковський. - К., 2001.
7. Надольний І.Ф. Філософія: посібник.-К., 2004.
8. Основи філософських знань: Філософія, логіка, етика, естетика, релігієзнавство : підручник / під ред. М. І. Горлач, Г. Т. Головченко. – К., 2008.
9. Причепій Є. Філософія: Підручник. - К., 2007.
10. Симоненко С., Сулим О. та ін. Основи філософії. Навчальний посібник. –К., 2017.
11. Філософія: мислителі, ідеї, концепції: Підручник / В. Г. Кремень, В. В. Ільїн. - К., 2005.
12. Філософський енциклопедичний словник.- К., 2002.
13. Хамітов Н. Історія філософії. Проблема людини та її меж: Навч. посіб. / Н. Хамітов, Л. Гармаш, С. Крилова. - К., 2006.
14. Чижевський Д. Нариси з історії філософи в Україні / Д. Чижевський // Твори. В 4 т. / під заг. ред. В. Лісового. - К., 2005.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

УКРАЇНСЬКА МОВА

1. КОД: ОК 2

2. РІК НАВЧАННЯ: перший

3. СЕМЕСТР: 1

4. ЛЕКТОР: доц. Делюсто М. С.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: розуміти сутність базових понять та аспектів вивчення української мови, її зв'язок з іншими науками про мову; мати ґрунтовні знання про орфоепію, графіку, орфографію та пунктуацію української мови; здатність висловлювати державною мовою відповідно до наявних вимог отримані науково-дослідні результати в усній і писемній формах з необхідною точністю та повнотою; вміння створювати, редагувати, коментувати українською мовою тексти і документи різних типів.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: теоретичні відомості про українську літературну мову як державну, про соціолінгвістичну ситуацію в Україні, соціальні й територіальні різновиди української мови, її стилістичну диференціацію; особливості стилів та жанрів сучасної української літературної мови; мову професії, термінологію свого фаху, джерела поповнення лексики сучасної української літературної мови; основні правила українського правопису; призначення, кваліфікацію документів, вимоги до складання та оформлення різних видів документів та правила їх оформлення;

вміти: грамотно оформлювати тексти різних стилів; володіти різними видами усного спілкування, готуватися до публічного виступу; знаходити в тексті й доречно використовувати в мовленні власне українську та іншомовну лексику, термінологічну лексику та професіоналізми; складати різні типи документів, правильно добираючи мовні засоби, що репрезентують їх специфіку; послуговуватися лексикографічними джерелами (словниками) та іншою допоміжною довідковою літературою, необхідною для самостійного вдосконалення мовної культури; висловлювати державною мовою відповідно до наявних вимог отримані науково-дослідні результати в усній і писемній формах з необхідною точністю та повнотою.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: -

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Вступ. Українська мова серед інших мов світу. Українська мова – національна мова українського народу. Місце української мови серед інших слов'янських. Походження української мови. Літературний і діалектний різновиди української мови. Її соціальна диференціація. Мовна норма. Види норм. Літературна і діалектна норма. Стиль як функціональний різновид літературної мови. Стилістична система сучасної української мови. Функційне навантаження фонем української мови. Активні процеси в орфоепії, графіці та орфографії української мови. Зміни у словотворчій системі української мови.

Проблемні питання морфології та синтаксису української мови. Іменник в українській мові. Прикметник в українській мові. Числівник в українській мові. Займенник в українській мові. Дієслово в українській мові. Незмінювані частини мови в українській мові. Культура мови. Засоби милозвучності української мови. Комунікативно-риторичні якості мовлення. Ділові папери як засіб писемної комунікації.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Сучасна українська літературна мова: Лексикологія. Фонетика: підручник / А.К. Мойсієнко, О.В. Бас-Кононенко, В.В. Бондаренко та ін. – К.: Знання, 2010..
2. Сучасна українська мова. Морфологія.: підручник / За ред. А. К. Мойсеєнка. – К.: Знання, 2013.
3. Козачук Г.О. Українська мова. Практикум. Навчальний посібник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Вища школа, 2008.
4. Делюсто М. С. Сучасна українська літературна мова: Морфеміка. Словотвір : навчально-методичний посібник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. – Ізмаїл : РВВ ІДГУ, 2015.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Основи академічного письма

1. КОД: ОК 3.

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 2

4. ЛЕКТОР: к. пед. н., доц. Глушук С.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

Загальні компетентності: знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

Фахові компетентності: здатність застосовувати пошук, аналіз та розуміння наукового матеріалу; здатність формувати тексти та короткі описи (есе) на основі сучасної (оновленої) інформації; здатність брати на себе відповідальність, бути активним у прийнятті рішень, суспільному житті.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

Знати: основні поняття курсу; особливості жанру академічного письма; основні характеристики наукового стилю української мови; специфіку усного і писемного наукового мовлення; способи написання наукового тексту; способи збирання і вивчення фактів, роботи з фаховими текстами; прийоми здійснення бібліографічного пошуку й опрацювання джерел; правила цитування й оформлення посилань; складові культури оформлення наукового тексту.

Вміти: збирати і вивчати факти, працювати з готовими фаховими текстами; самостійно створювати наукові тексти різних жанрів; здійснювати бібліографічний пошук та опрацьовувати джерела; грамотно оформлювати цитати й посилання; здійснювати комунікацію державною мовою між собою та з викладачем; розраховувати й планувати свій час; критично оцінювати власну працю та інших.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ: вступ до спеціальності, основи наукових досліджень, сучасна українська літературна мова

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Формування академічної культури студента

Засади вищої школи. Основні поняття, підходи та завдання курсу.

Академічна доброчесність та її порушення. Кодекси честі.

Інтелектуальна власність та її порушення. Способи формування академічної культури.

Усне й писемне мовлення студента. Написання тексту

Наукове мовлення. Культура спілкування. Текст.

Мова ділових паперів.

Робота з джерелами. Укладання бібліографії

Цитатія. Правила цитування. Посилання. Правила оформлення посилань. Бібліографічний пошук.

Укладання бібліографії.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд "Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. політики"; за заг. ред. Т.В.Фінікова, А.Є.Артюхова – К.; Таксон, 2016. – 234 с.
 2. Семенов О.М. Академічне письмо: лінгвокультурологічний підхід: навч. посіб. / О.М. Семенов, О.Л. Фаст. – Суми: СумДПУ імені А.С.Макаренка, 2015. – 220 с.
 3. Семенов О.М. Культура наукової української мови: навч. посіб. / О.М. Семенов. – 2-ге вид., стереотип. – К.: ВЦ «Академія», 2012. – 216 с. – (Серія «Альма-матер»).
 4. Фундаментальні цінності академічної доброчесності : пер. з англ. / Міжнародний центр академічної доброчесності. – 2019. – 39 с.
 5. Що потрібно знати про плагіат: посібник з академічної грамотності та етики для «чайників». – Назва з екрану. – Режим доступу: http://library.kubg.edu.ua/images/stories/Departaments/biblio/PDF/books_ac-gr.pdf.
- 10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:** лекції, практичні заняття, самостійна робота
- 11. МОВА НАВЧАННЯ:** українська
- 12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ:** (за наявності)

Україна в європейській історії та культурі

1. КОД: ОК 4.

2. РІК НАВЧАННЯ: перший

3. СЕМЕСТР:1

4. ЛЕКТОР: доц. Дізанова А.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

здатність усвідомлювати роль та місце історії України у світовому та загальноєвропейському цивілізаційному контексті; знання основних історичних процесів та подій вітчизняної та європейської історії, їх взаємозв'язок; здатність до визначення базових історико-культурних понять, визначення і розуміння загальнолюдських та національних культурних цінностей володіння хронологічним та порівняльно-історичними методами аналізу.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

У результаті вивчення модуля студент повинен

знати: сучасні методи історичного пізнання, історичний термінологічно-понятійний апарат; основні етапи історичного процесу та культурного розвитку на теренах України в контексті європейської історії та культури; специфіку політичного, соціального, економічного, культурного життя України на різних етапах історії,

вміти: використовувати набуті знання в практичній діяльності; аналізувати історичні події, орієнтуватися в історичному просторі та часі, визначати причинно-наслідкові зв'язки, оцінювати роль суб'єктивних та об'єктивних чинників в історичному процесі, подіях і явищах; визначати спільне та відмінне у вітчизняній та європейській історії, давати оцінку пам'яткам вітчизняної та європейської культури, співвідносити їх з історичними періодами, самостійно поглиблювати знання у рамках дисципліни шляхом пошуку й опрацювання нової інформації з використанням сучасних технічних засобів.

7. ПРЕРЕКВІЗИТ:

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Середньовічна держава Київська Русь. Політичний розвиток Київської держави. Хрещення України-Русі як фактор європеїзації. Зв'язки Київської держави з європейським світом.

Галицько-Волинська держава, її участь у політичному процесі Центральної Європи. Культурний розвиток давньої Русі-України в контексті середньовічної європейської культури.

Інтеграція українських земель до складу Великого князівства Литовського та Польського королівства (XIV-XV ст.). Соціально-політичний розвиток України у XV-XVI ст. Українська культура на тлі Ренесансу та Просвітництва. Спадкоємність культури Київської Русі та творче осмислення нових цінностей західноєвропейського Ренесансу в українській культурі.

Українське козацтво. Виникнення Запорозької Січі, її адміністративно-територіальний устрій, господарство, традиції. Козаки в Європі. Українська національна революція середини XVII ст. Дипломатія Гетьманщини.

Українські землі у складі Російської та Австрійської імперій (XIX – початок XX ст.): порівняльна характеристика. Українське національне відродження в європейському контексті. Розвиток української

культури XIX – поч. XX ст. в контексті європейських культурних процесів. Європейський модернізм у культурі і його вплив на українську літературу і мистецтво.

Перша світова війна і Україна. Українська революція 1917-1921 рр.: уроки, здобутки і втрати.

Україна у міжвоєнну добу (1921-1939). Українське питання в європейській політиці. Україна в Другій світовій війні (1939-1945 рр.) та післявоєнний період (1945-1954 рр.). Українська РСР у 1954-1991 рр.

Україна в умовах незалежності. Розгортання державотворчих процесів. «Помаранчева революція». Революція Гідності. Зовнішня політика України: європейський вектор. Сучасний стан і перспективи української євроінтеграції.

Українська культура XX- початку XXI ст. Європейські тенденції в культурній політиці України. Сучасні здобутки української культури. Постмодернізм і українська культура.

9.РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Калакура Я. С. Ментальний вибір української цивілізації / Я. С. Калакура, О. О. Рафальський, М. Ф. Юрій. – К. : Генеза, 2017. – 560 с.
2. Ранньомодерна Україна на перехресті цивілізацій, культур, держав та регіонів / Відп. ред. В. Смолій. – К.: Інститут історії України НАН України, 2014. – 258 с.
3. Мельник А.І. Історія України. Навчальний посібник. – К. :ЦУП, 2018.
4. Бойко О.Д. Історія України.– 7-е вид. – К.: Академія, 2018.
5. Мицик Ю., Бажан О. Історія України. – К.: Кліо, 2015.
6. Пальм Н. Д. Історія української культури : навч. посібник / Н. Д. Пальм, Т. Є. Гетало. – Харків : Вид-во ХНЕУ, 2013. – 296 с.
7. Українська культура в європейському контексті / Ю. П. Богуцький. – К. : Знання, 2007. – 680 с.
8. Терещенко Ю.І.. Україна і європейський світ: Нариси історії від утворення Старокиївської держави до кінця XVI ст. – К.: Перун,1996. – 496 с.. 1996.
9. Україна – європейська країна. – К.: Балтія-Друк, 2015. – 124 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11.МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Права людини та громадянське суспільство

1. КОД: ОК. 5

2. РІК НАВЧАННЯ: 2

3. СЕМЕСТР: 3

4. ЛЕКТОР: ст.викл. Метіль А.С.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність бути критичним і самокритичним; цінування та повага різноманітності і мультикультурності; здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми; здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: основні теоретико-правові підходи до розуміння сутності прав людини; ключові положення міжнародного та національного законодавства в галузі прав людини; ключові міжнародні та національні механізми захисту прав людини і громадянина; законодавчу базу, що регулює функціонування інститутів громадянського суспільства, взаємовідносини громадянського суспільства та держави; основні інститути громадянського суспільства; базові цінності громадянського суспільства та їх ролі у сучасному суспільстві;

вміти: об'єктивно і критично аналізувати інформацію про інститут прав людини, займати самостійну позицію у питаннях теоретичного та практичного характеру, що стосуються інституту прав людини, зокрема, сформулювати розуміння основних проблем та ускладнень, які супроводжують процес реалізації прав людини в Україні, вказати на шляхи розв'язання сформульованих проблем; коректно використовувати терміни та поняття під час усних відповідей на семінарських заняттях, складати термінологічні словники; визначати наявну структуру громадянського суспільства, механізми його функціонування, основні інститути та функції; оцінювати переваги та недоліки інститутів громадянського суспільства, їх роль у політичній системі та в житті суспільства в цілому.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Основи юридичних знань, Теорія держави та права.

8. ЗМІСТ КУРСУ: поняття прав людини та громадянського суспільства. Предмет, функції та джерела інститутів прав людини та громадянського суспільства. Права людини і цивілізація (релігія). Громадянське суспільство: сутність та функції. Природно-правова доктрина та позитивізм як основні теоретико-правові підходи до прав людини в сучасний період. Теорія громадянського суспільства у світовій політичній думці. Моделі громадянських суспільств. Основні підходи до розуміння громадянського суспільства. Права людини та права громадянина. Класифікація прав, свобод та інтересів. Права, свободи та обов'язки: співвідношення категорій. Держава та громадянське суспільство. Правовий статус людини і громадянина. Захист прав та свобод людини і громадянина в Україні. Права людини як галузь міжнародного права.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Запари С.І. Правознавство: навчальний посібник / Суми: ВТД «Університетська книга», 2009.
2. Мартинюк Р. С. Теорія прав людини: навчальний посібник / Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2009.
3. Чорна К.І. Виховання культури гідності дітей та учнівської молоді в позаурочній діяльності загальноосвітніх навчальних закладів: методичний посібник / Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2014.
4. Бойко А.Е., Корнієнко А.В., Литовченко О.В., Мачурський В.В. Ціннісні орієнтири навчально-виховного процесу у позашкільних навчальних закладах: методичний посібник / К.: ТОВ «Артмедія прінт», 2017.
5. Посібник з прав людини для інтернет-користувачів та пояснювальний меморандум: рекомендація СМ/РЕС(2014)6 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам щодо посібника з прав людини для інтернет-користувачів) / ТОВ «Інжиніринг», 2014 р.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:

лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Інформаційно-комунікаційні технології за професійним спрямуванням

1. КОД: ОК 6.

2. РІК НАВЧАННЯ: 2

3. СЕМЕСТР: III

4. ЛЕКТОР: к.п.н., ст.викладач Кожухар Ж.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: навички використання інформаційних і комунікативних технологій.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ: оцінювати можливості застосування інформаційних та комунікаційних технологій для розв'язання професійних завдань; кваліфіковано використовувати типові офісні обладнання; застосовувати сучасні методики і технології автоматизованого опрацювання інформації, формування та використання електронних інформаційних ресурсів та сервісів.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: -

8. ЗМІСТ КУРСУ: Інформаційно-комунікаційні технології в сучасному суспільстві. Комп'ютерні мережі та Інтернет: послуги, компоненти, функції та характеристики мережі. Шляхи використання ресурсів мережі Інтернет у професійній діяльності. Основи інформаційної безпеки й захисту інформації. Правові аспекти використання Інтернет. Напрями використання офісних додатків в професійній діяльності. Дистанційна освіта для професійного розвитку.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Інформатика. Комп'ютерна техніка. Комп'ютерні технології: Підручник для студентів вищих навч. закладів / За ред. О. І. Пушкаря. – К.: Видавничий центр «Академія», 2002.
2. Кадемія М. Ю. Інформаційно-комунікаційні технології в навчальному процесі: Навчальний посібник / М. Ю. Кадемія, І. Ю. Шахіна / Вінниця, ТОВ «Планер». – 2011. – 220 с.
3. Левшин М. М. Практикум для користувачів персональних комп'ютерів: Посібник для студентів неспеціальних факультетів / М. М. Левшин, Ю. З. Прохур, Р. Я. Ріжняк, Т. В. Фурсикова; За ред. М. М. Левшина. – Тернопіль: Навч. книга – Богдан, 2005.– 244 с
4. Морзе Н. В. Основи інформаційно-комунікаційних технологій / Н. В. Морзе. – К. : Видавнича група ВНУ, 2006. – 298 с
5. Самсонов В. В. Методи та засоби Інтернет-технологій: Навч. посібник / В. В. Самсонов, А. Л. Єрохін. – Х. : Компанія СМІТ, 2008. – 264 с.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ: лекції, лабораторні заняття, самостійна робота.

МЕТОДИ НАВЧАННЯ: пояснювально-ілюстративний, проблемного викладення, дослідницький

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська

12. ДИСТАНЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ: (за наявності)

Фізична культура і основи здоров'я людини

1. КОД: ОК. 7

2. РІК НАВЧАННЯ: 1

3. СЕМЕСТР: 1, 2

4. ЛЕКТОР: ст. викладач Мельничук І.П.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ: здатність визначити загальні підходи до вибору необхідної методики застосування фізичних вправ; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; формування знань у сфері особистої гігієни та здорового способу життя; виховання толерантності і культури поведінки; формування знань, вмінь і навичок дотримуватися основних принципів здорового способу життя та пропаганда його засобами просвітницької діяльності серед населення; засвоєння закономірностей формування, збереження та зміцнення індивідуального здоров'я людини; засвоєння методик дослідження індивідуального здоров'я людини та профілактики хвороб і девіантної поведінки.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

знати: сутність теорії фізичного виховання як науки, її об'єкт, предмет вивчення та базові поняття теорії; історію виникнення теорії фізичного виховання як науки; систему педагогічних знань та зв'язок теорії фізичного виховання з іншими науками; методологічні основи теорії фізичного виховання; роль і місце теорії фізичного виховання; критерії основ здоров'я як процесів в освіті; основні напрями змісту фізичного виховання в системі загальної середньої освіти; загальні методи та форми фізичного виховання; ключові характеристики здоров'язберігаючих освітніх технологій, принципи їх класифікації; принципи використання сучасних здоров'язберігаючих технологій в професійної діяльності.

вміти: аналізувати педагогічні явища, процеси, факти з точки зору сучасної теорії і практики фізичного виховання; використовувати педагогічні ідеї в організації процесу навчання й виховання; здійснювати різні напрями фізичного виховання у роботі з школярами в умовах школи та позашкільних закладів освіти; вміло будувати взаєностосунки з учнями, батьками, колегами у процесі педагогічної та фізкультурно-спортивної діяльності; на практиці реалізовувати методи та форми фізкультурно-спортивної діяльності з метою формування всебічно розвинутої особистості школярів, впроваджувати здоров'язберігаючі технології у педагогічний процес з метою створення умов для ефективної мотивації до здорового способу життя; проектувати здоров'язберігаючі технології навчання; інтегрувати сучасні здоров'язберігаючі технології в освітню діяльність.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: дисципліни, пов'язані з основами здоров'я.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Загальні підходи до основ здоров'я. Місце дисципліни в системі наук про здоров'я. Предмет, об'єкт, головна мета, основні завдання, методи вивчення основ здоров'я. Місце дисципліни серед природничих наук і наук про людину.

Історія пізнання людиною проблем власного здоров'я. Причини і передумови виникнення основ здоров'я. Педагогічні основи здоров'я – галузева наука про навчально-виховні заходи залучення особистості у процесі будівництва здоров'я.

Роль освіти з охорони здоров'я у збереженні і зміцненні здоров'я студентської молоді. Аналіз системи освіти здоров'я. Освітні програми з основ здоров'я, принципи їхньої побудови, умови реалізації.

Основи здоров'я служба освітніх установ – провідна структура навчально-виховного процесу

Поняття про здоров'я, форми і методи його формування, збереження та зміцнення. Поняття про здоров'я. Визначення здоров'я. Складові здоров'я: фізична, соціальна, психічна, духовна. Критерії здоров'я. Суспільне, групове і індивідуальне здоров'я, їх характеристики. Рівні здоров'я. Кількість і якість здоров'я.

Здоров'я – багатопланове інтегральне поняття. Здоров'я – головна «візитна картка соціально-економічного благополуччя, зрілості, культури і престижу держави». Хвороба. Фактори, що сприяють розвитку хвороби. Причини хвороб, основні форми, характер розвитку, основні періоди перебігу.

Стан здоров'я населення України, шляхи його покращення. Демографічна ситуація в Україні. Показники тривалості життя в Україні та інших країнах. Основні хвороби, що є безпосередньою причиною смерті сучасної людини. Фактори, які зумовлюють погіршення стану здоров'я. Проблеми інвалідності та соціального сирітства. Знайомство з механізмами негативного впливу на стан здоров'я та шляхами зменшення цього впливу – основа корекції поведінки людини.

Оволодіння методикою та технікою: вправи загального розвитку та спеціальні вправи для фізичної підготовки. Особливості техніки бігу на різні дистанції. Вправи загального розвитку та спеціально-підготовчі вправи волейболістів. Основи техніки і тактики гри в волейбол. Навчання вправам основної гімнастики. Гімнастичні вправи в організації рухової діяльності і оздоровлення студентів. Ознайомлення з технікою виконання силових вправ для різних груп м'язів. Навчання складанню програм силових спрямованості. Ознайомлення з правами на релаксацію, критичне закріпленню їх засобами тренування. Місце дисципліни серед природних наук про людину. Аналіз системи збереження здоров'я, принципи її побудови, умови реалізації. Складання здорового способу життя : раціональне харчування. Критерії здоров'я. Суспільне, групове і індивідуальне здоров'я, їх характеристика. Здоров'я – головна «візитна картка соціально-економічного благополуччя, зрілості, культури і престижу держави» Хвороба. Фактори, що сприяють розвитку хвороби. Показники тривалості життя в Україні та інших країнах

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Андрошук, Н. Основи здоров'я і фізична культура (теоретичні відомості) /Н.Андрошук, М. Андрошук, — Т. : Підруч. і посіб., 2006.
2. Балбенко, С. Основи здоров'я та фізичної культури : метод. посіб. для вчителів /С.Балбенко. — Х. : Скорпіон, 2004. (Предметний тиждень).
3. Богданова, Г. Підготовка вчителів до формування в учнів життєвих навичок /Г.Богданова //Здоров'я та фізич. культура. — 2007.
4. Васьков, Ю. Концепція розвитку фізичного виховання в загальноосвітніх школах /Ю.Васьков //Здоров'я та фізич. культура. — 2005. — № 6. Всесвітній день здоров'я — 7 квітня // Здоров'я та фізич. культура. — 2007. — № 9.
5. Денісов О. О. Фізичне виховання і фізична підготовка студентської молоді //Фізична культура, спорт та здоров'я: матеріали IV Всеукраїнської студентської наукової Інтернет-конференції (в рамках XVII Міжнародної науково-практичної конференції) (Харків, 7–8 грудня 2017 р.). Харків: ХДАФК, 2017. -115 с. —С. 16-19. Режим доступу: http://journals.urau.ua/ksarc_conference/issue/view/7038/showToc
6. Єдинак, Г. Фізична культура в школі : молодому спеціалісту : навч.-метод. посіб. /Г.Єдинак, П. Плахтій, Ю. Яценюк; худож. Л. Галаманжук. — Кам'янець-Поділ., 2010.
7. Єресько, О. Методичні рекомендації щодо вивчення предмета «Основи здоров'я» /О.Єресько // Здоров'я та фізич. культура. — 2005. — № 6.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ ВИКЛАДАННЯ: лекції, практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська.

Вступ до мовознавства

1. КОД: ОК 8

2. РІК НАВЧАННЯ: перший

3. СЕМЕСТР: 1, 2

4. ЛЕКТОР: - доц. Кольцун Н.М.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;
- Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;
- Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях;
- Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.
- Розуміння структури дисципліни та її теоретичних основ.
- Здатність демонструвати знання з теорії дисципліни, що вивчається.
- Базові уявлення про мову як особливу знакову систему, її природу та функції, про генетичну і структурну типологію мов світу; фонетичний, лексичний, граматичний рівні мови.
- Здатність вільно й ефективно використовувати мову в усній та письмовій формі.
- Розуміння сутності, значення та основних проблем дисципліни.
- Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань; - Здатність аналізувати просторові (горизонтальні) та соціальні (вертикальні) різновиди мови, описувати соціолінгвальну ситуацію.
- Розуміння значення всіх підсистем мови для вироблення вмінь аналізувати мовні одиниці, визначати їх взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють; професійні знання й уміння з дисципліни.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Здатність критично мислити, застосовувати творче використання різних теорій й досвіду (вітчизняного, закордонного) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань.
- Здатність працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі.
- Ефективно спілкуватися в науково-навчальній, соціально-культурній та офіційно-ділових сферах; виступати перед аудиторією, брати участь у дискусіях, обстоювати власну думку (позицію), дотримуватися культури поведінки й мовленнєвого спілкування; володіти основами професійної культури.
- Аналізувати й вирішувати соціально та особистісно значущі світоглядні проблеми, приймати рішення на підставі сформованих ціннісних орієнтирів, визначати власну соціокультурну позицію в полікультурному суспільстві, бути носієм і захисником національної культури.

7. ПЕРЕКВІЗИТ:

8. ЗМІСТ КУРСУ: Методологічні основи сучасного мовознавства, наукове розуміння сутності мови як суспільного явища, що виникло, розвивається й функціонує за специфічними законами. Найважливіші теоретичні відомості з мовознавчої науки, з метою підготувати студентів до наукового вивчення конкретної мови – рідної чи іноземної, а також виробити вміння самостійно аналізувати мовний матеріал. Предмет мовознавства. Зміст і основні завдання курсу „Вступ до мовознавства”. Місце мовознавства в системі наук. Основні проблеми мовознавства. Роль і значення методологічних засад у науці про мову. Визначення терміна «метод». Характеристика основних методів дослідження мови. Структура мови. Основні й проміжні рівні мови. Фонематичний рівень. Поняття фонологічної системи. Характеристика морфемного рівня. Словотвірний і морфологічний рівні мови. Слово як одиниця лексичного рівня. Поняття лексико-семантичної системи. Основні одиниці синтаксичного рівня. Сучасні теорії речення. Загальна характеристика мов світу. Найпоширеніші мови світу і міжнародні мови. Основні принципи та критерії побудови генеалогічної класифікації. Порівняльне вивчення мов. Характер взаємозв'язку між територіальною спільністю мов та генетичною їх спорідненістю. Ареальна лінгвістика. Поняття типологічної класифікації мов. Характеристика ізолюючих (кореневих) мов, аглютинативних мов, інкорпоруючих (полісинтетичні) та флективних мов. Особливості класифікацій мов В.Гумбольдта, Е.Сепіра, А.Шлейхера. Мова і мислення. Мова і мовлення. Функції мови. Українська мова як найважливіша ознака нації і самостійної держави. Загальнонародна мова та її диференціація. Психолінгвістичні основи інтерференції та види білінгвізму. Функціональна роль значення слова в породженні мови. Значення і смисл слова, його внутрішня структура.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Кочерган М.П. Вступ до мовознавства. – К.: Академія, 2000.
2. Карпенко Ю.О. Вступ до мовознавства. – К.: Академія, 2006.
3. Завдання для самостійної роботи зі «Вступу до мовознавства» / Уклад. Д.І.Терехова. – К.: Вид. центр КДЛУ, 2000.
4. Бевзенко С.П. Вступ до мовознавства: Короткий нарис. – К., 2006.
5. Селіванова О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава, 2006
6. Левицький А.Е., Сингаївська А.В., Славова Л.Л. Вступ до мовознавства: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2006.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська

Вступ до германської філології з основами наукових досліджень

1. КОД: ОК 9

2. РІК НАВЧАННЯ: перший

3. СЕМЕСТР: 2

4. ЛЕКТОР: - доц. Четверікова О.Р.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Думати науковими термінами, формулювати задачі, збирати дані, аналізувати їх та пропонувати рішення; працювати самостійно, приймати ініціативу та керувати часом;
- Здатність виконувати комплексні завдання протягом певного періоду часу та подавати результат вчасно; знаходити та використовувати інформацію з різних джерел згідно з поставленою метою.

- Володіти базовими загальними знаннями з дисципліни; мати здатність обговорювати поточний стан філологічних досліджень з дисципліни; встановлювати зв'язок між проблемами сьогодення та минулого.
- Здатність порівнювати мовні явища давніх та сучасних мов з метою вдосконалення навичок аналізу.
- Розуміти відповідну термінологію та релевантно використовувати її в процесі наукових досліджень;
- Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Знати сутність процесу наукового дослідження; основні напрямки, закономірності та методи наукових досліджень; основні методи теоретичного вивчення давніх і сучасних германських мов; основні віхи історії германських племен, основні характеристики сучасних германських мов.
- Знати будову та основні закономірності фонетичної, граматичної та лексичної підсистем давньогерманських мов.
- Орієнтуватися в дописемній та писемній історії давньогерманських племен і народів; аналізувати та порівнювати фонетичну, морфологічну та лексичну структуру давньогерманських і сучасних германських мов;
- Вміти працювати з давніми (зокрема готськими) текстами, а саме читати і перекладати їх за допомогою словника; працювати з обов'язковою і додатковою літературою з метою набуття і поліпшення навичок самостійної роботи за фахом.
- Формулювати наукові проблеми, здійснювати аналітичний огляд джерел наукової інформації та використовувати необхідні методи наукового дослідження з метою вирішення дослідницьких завдань.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: основна іноземна мова

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Сучасні германські мови та їх поширення на земній кулі. Порівняльно-історичний метод (переваги та недоліки методу). Індоевропейська сім'я мов. Германська група мов: східно-північно-західно-германські мови (давні, сучасні). Історія стародавніх германців. Перші згадки про стародавніх германців. Германські племена та їх класифікації. Письмо у стародавніх германців (рунічне письмо, готський та латинський алфавіти). Фонетичні особливості германських мов (консонантизм).

Наголос. Система індоевропейських та германських приголосних. Перший пересув приголосних (Закон Грімма). Закон "satem-centum". Закон Вернера. Явище ротацізму. Винятки з закону Грімма та інші особливості приголосних. Другий пересув приголосних. Третій пересув приголосних.

Фонетичні особливості германських мов (вокалізм). Система індоевропейських та германських голосних. Германський "пересув" голосних. Аблаут (якісний, кількісний). Германське "переломлення" голосних. Умлаут. Морфологічні особливості германських мов. Морфологічна будова слова в індоевропейських та германських мовах. Граматичні категорії дієслова. Сильні, слабкі, претерито-презентні та нестандартні дієслова. Граматичні категорії іменника. Сильний, слабкий та ізольовані типи відмінювання іменників. Прикметник та прислівник. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння прикметника та прислівника. Види займенників. Відмінювання займенників. Види числівників. Відмінювання числівників. Прості та складені числівники. Лексичні особливості германських мов. Особливості словникового складу германських мов (загально-індоевропейські, загально-германські, ізольовані та запозичені слова). Мовна картина світу у давніх германців. Семантичні зміни в германській лексиці.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Основи методології та організації наукових досліджень: Навч. посіб. для студентів, курсантів, аспірантів і ад'юнтів / за ред. А. Є. Конверського. – К. : Центр учбової літератури, 2010.
2. Левицький В.В., Кійко С.В. Практикум до курсу "Вступ до германського мовознавства". – Вінниця: Нова книга, 2003.
3. Левицький В.В. Основи германістики – Вінниця: Нова книга, 2008.
4. Жлуктенко Ю.О., Яворська Т.А. Вступ до германського мовознавства. – К.: Вища школа, 1986.
5. Левицкий В.В. Этимологический словарь германских языков в 4-х томах / В.В. Левицкий. – Черновцы: Рута, 2000

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська/англійська

Англійська мова: практичний курс

1. КОД: ОК 10

2. РІК НАВЧАННЯ: перший - третій

3. СЕМЕСТР: заняття в 1, 2, 3, 4, 5 та 6 семестрах

4. ЛЕКТОР: - викладачі: Шиляєва Т.В., Слободяк С.І., Крюкова О.І., доц. Олейнікова Г.О., доц., Четверікова О.Р., доц. Сорока Т.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

– Здатність сприймати автентичну іншомовну інформацію на слух, зокрема в звичайному спілкуванні та адекватно реагувати на неї; вільно володіти англійською мовою;

– Використовувати знання, уміння, навички, отримані в галузі теорії й практики перекладу; професійно профільовані знання системи мови й правил її функціонування при іншомовній комунікації;

– Здатність користуватися словниками та науковою літературою, аналізувати стан справ з питань своєї спеціальності; мати професійно орієнтовані загально-теоретичні знання з усіх аспектів мови, яка вивчається.

– Розуміння структури філологічної науки та її теоретичних основ;

– Базові уявлення про мову як особливу знакову систему; фонетичний, лексичний, граматичний рівні мови; вільно й ефективно використовувати мову, що вивчається, в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя;

– Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань; створювати усні й письмові тексти різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

– Здатність використовувати знання англійської мови в освітній діяльності.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

– Здатність сприймати автентичну іншомовну інформацію на слух, зокрема в звичайному спілкуванні та адекватно реагувати на неї.

– Вільно володіти англійською мовою.

– Використовувати професійно профільовані знання в галузі сучасної лінгвістики; використовувати знання, уміння, навички в галузі теорії й практики дослідження мовних явищ для освоєння теоретичних основ і методів сучасної лінгвістики.

– Професійно профільовані знання системи мови й правил її функціонування при іншомовній комунікації; професійно орієнтовані загально-теоретичні знання з усіх аспектів мови, яка вивчається.

– Демонструвати навички професійного спілкування з використанням наукових термінів, прийнятих у фаховому середовищі іноземною мовою.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: - Практичний курс англійської мови

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Англійська мова серед інших мов світу. Фонетичний склад англійської мови. Правила вимови приголосних, голосних звуків та дифтонгів; правила читання буквосполучень та слів; правила інтонаційного оформлення основних комунікативних типів речень. Лексичні відмінності англійської мови. Вправи на вживання лексичних одиниць; лексичний мінімум одиниць з програмних тем курсу, розмовні формули. Правила правопису окремих лексичних одиниць, Граматичні особливості англійської мови. Частина мови. Правила побудови речень, правила вживання часових форм, основні граматичні конструкції, звороти мови;. Основні правила читання. Сучасна англійська лексика. Мовленнєві та ідіоматичні конструкції англійської мови. Діалогічне та монологічне мовлення. Вивчення лексико-граматичного й фонетичного матеріалу відбувається на основі автентичних текстів. Робота з вищезазначеними джерелами дає можливість студентам оволодіти політичною, економічною й краєзнавчою лексикою англійської мови, а також ознайомитися з державно, парламентською й економічною системами Великої Британії та США, їх історичними і географічними особливостями. Робота з англійськими газетами і журналами. Вдосконалення практики двостороннього писемного та усного перекладу.

Тематика розмовних тем:

1 Привітання та знайомство.

2 Я і моя сім'я. Родинне коло. Родове дерево. Біографія.

3 Пори року. Назви місяців, днів тижня. Частина доби. Дати. Час за годинником.

4 Сьогоднішня погода. Прогноз погоди.

5 Мій робочий день та вихідний. Розпорядок дня.

6 Хобі. Молодь та її інтереси.

- 7 Моє навчання в університеті. Історія університету. Студентське життя.
- 8 Вивчення іноземних мов. На занятті.
- 9 Моя квартира та моя кімната. Студентський гуртожиток
- 10 Мій будинок. Типи будинків.
- 11 Життя в місті, в селі. Міський трафік. Визначні місця та історія рідного міста, села.
- 12 Світ професій. Чоловічі та жіночі професії. Плани на майбутнє. Вибір професії.
- 13 Вільний час та розваги. Театр. Театральні постановки. Похід у театр. Кіно. Фільми та їх жанри. Сучасна кіноіндустрія. Музика. Музикальні жанри та тенденції. Молодь та музика.
- 14 Свята та вихідні. Свята в Україні. Свята в Німеччині. Приватні вечірки.
- 15 Здоров'я. В аптеці. В поліклініці. В лікарні. Частина тіла та органи. Хвороби. Особиста гігієна. Здоровий спосіб життя. Шкідливі звички.
- 16 Їжа. Приготування їжі та рецепти. Продуктовий магазин. Продукти харчування. Традиційна українська та німецька кухня. В ресторані, в барі, в кафе.
- 17 Одяг та мода. В магазині. Відділи одягу, канцтоварів, сувенірів.
- 18 Зовнішність, частини тіла людини. Риси характеру. Види темпераменту. Мій друг, моя подруга.
- 19 Подорожі. види подорожей. Туризм. В туристичному бюро. В готелі.
- 20 Сфера послуг. Банк, пошта, телефонні комунікації. Приватні заклади обслуговування: пральня та хімчистка, перукарня, фотоательє, ремонтні майстерні.
- 21 Книга в житті людини. Книга як джерело знань. Літературні жанри. Мій улюблений письменник. Моя улюблена книга. Улюблені літературні твори. Письменники Англії, Америки, Нової Зеландії та України.
- 22 Сучасні засоби масової інформації та комунікації. Преса: газети, журнали, Інтернет-видання. Молодіжні журнали та газети. Радіо. Телебачення. Улюблена телепрограма.
- 23 Охорона навколишнього середовища. Міжнародні організації з охорони навколишнього середовища. Вплив навколишнього середовища на життя людини.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. A practical guide for Learners of English Янсон В., Свистун Л., Богатирьова С., Лежньов С. Практичний курс англійської мови для студентів вищих навчальних закладів. Книга 2. – К.: Логос, 2003.
2. A practical guide for Learners of English Янсон В., Свистун Л., Богатирьова С., Лежньов С. Практичний курс англійської мови для студентів вищих навчальних закладів. Книга 3. – К.: Логос, 2004.
3. Возна М.О., А. Гапонів, Н. М. Антонюк, Н.С.Хоменко, А.В. Пермінова за заг. ред. проф. В.І.Карабана. Англійська мова ІV курс. Підручник. – Вінниця: Нова Книга, 2008.
4. Черноватий Л.М., Карабан В.І., Набокова І.Ю., Фролова Є.І., Рябих М.В., Слюнін О.В., Пчеліна С.Л., Машенко С.Г., Зайда В.М. Практична граматики англійської мови з вправами: Посібник для студентів вищих навчальних закладів освіти. Том 1. – Вінниця: Нова книга, 2006.
5. Хоменко Е. Г. Граматика англійської мови: Навч. Посіб. – К.: Знання-Прес, 2003. с.
6. Практикум з граматики англійської мови: Навчальний посібник для студентів І курсу факультетів іноземних мов, спеціальність "англійська мова" / В.Ю. Паращук, Т.В. Савенко, Л.Ф. Грацук. – Вінниця, НОВА КНИГА, 2003.
7. Vince M. Language Practice. Intermediate. – Macmillan, 2003.
8. McCartney M. English Vocabulary in Use. – Cambridge University press, 2001.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: англійська/українська.

Ділова англійська мова

1. КОД: ОК 11

2. РІК НАВЧАННЯ: третій

3. СЕМЕСТР: 6

4. ЛЕКТОР: - доц. Сорока Т.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Здатність усно і письмово спілкуватися українською та англійською мовами у професійній діяльності.
- Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- Здатність працювати в команді; здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

4. ЛЕКТОР: - доц. Четверікова О.Р.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел;
- Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми;
- Здатність спілкуватися іноземною мовою у професійній діяльності, опрацьовувати фахову літературу іноземною мовою;
- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу;
- Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій, зокрема для вирішення стандартних завдань професійної діяльності; здатність проведення досліджень на належному рівні.
- Розуміння структури порівняльної типології англійської та української мов (порівняльна лексикологія, порівняльна граматики) та її теоретичних основ;
- Базові уявлення про мову як особливу знакову систему, її природу та функції, про генетичну і структурну типологію мов світу; лексичний, граматичний рівні мови;
- Здатність демонструвати знання з теорії мов, що вивчаються, аналізувати просторові (горизонтальні) та соціальні (вертикальні) різновиди мови;
- Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних фактів.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Вміння знаходити й ефективно використовувати при навчанні іноземному мовленню спільні та відмінні риси в системі лексичних та граматичних явищ англійської та української мов.
- Навчитися виявляти ізоморфні та аломорфні явища в мікросистемах англійської та української мов і методом зіставлення показати їх у системі кожної мови зокрема.
- Знати місце порівняльної типології в колі інших лінгвістичних одиниць, історія типологічних досліджень.
- Надавати характеристику аломорфних явищ у відповідних підсистемах порівнюваних мов.
- Знати: класифікацію мов за їх походженням; основні методи типологічного дослідження.
- Знати головні поняття порівняльної лексикології та порівняльної граматики.
- Розповідати про історію та методи типологічних досліджень; розрізняти (типове у мові) і (тип мови), повні та часткові мовні універсали, метамову та мову-еталон.
- Розрізняти різні типи морфем у порівнюваних мовах; надати типологічні характеристики морфологічних категорій частин мови, різних синтаксичних явищ, які є ізоморфними чи аломорфними для відповідних підсистем англійської та української мов.
- Порівнювати лексику на рівні окремого слова, лексико-семантичної групи слів і загальних лексико-семантичних категорій;
- Аналізувати типологію словотвірних систем, презентувати типологічні відмінності речення: простого, складно-сурядного та складно-підрядного, розрізняти комунікативні типи речень в порівнюваних мовах.
- Знати основні напрями досліджень в галузі лексикологічних студій, концептуальний та термінологічний апарат типологічних досліджень;
- Розуміти етимологічний склад англійської та української мов, поняття, що складають спільнослов'янський та спільногерманський лексичні пласти;
- Розрізняти спільні та відмінні риси морфемної будови англійського та українського слова; продуктивні та непродуктивні способи словотворення в англійській та українській мовах; сучасні словотвірчі процеси та тенденції у зіставляваних мовах;
- Знати основні концепції щодо визначення поняття слова, значення слова, типів значень, характеру сполучуваності лексичних одиниць та принципи будови семантично-функціональних полів та групування слів у семантичні, тематичні класи; характер відношень між елементами.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Вступ до перекладознавства. Вступ до германської філології з основами наукових досліджень. Вступ до мовознавства. Англійська мова: практичний курс.

8. ЗМІСТ КУРСУ: За допомогою англійської та української мов представити основні категорії лексикології, граматики і типології та висвітлити специфічні властивості лексикологічної та граматичної системи англійської мови у порівнянні з лексикологічною та граматичною системою української мови. Курс закладає основи наукового підходу до порівняльного аспекту лексикологічних та граматичних явищ та категорій рідної та іноземної мови. Поняття категоріального апарату типологічних та зіставних досліджень у лінгвістиці; виявлення аломорфних та ізоморфних рис у лексичних та граматичних системах англійської та української мов; визначення лексичних та граматичних труднощів, які пов'язані з перекладом та з діями перекладача; встановленню зв'язків між теорією лексикології та граматики та реаліями живої мови в їх історичному розвитку і сучасному

функціонуванні. Застосовувати методи семного, трансформаційного, субституційного, конституентного та порівняльного аналізів. Фундаментальні засади порівняльної лексикології. Галузі лексикологічних досліджень: етимологія, неологія, дериватологія, ономастика, семасіологія, фразеологія, діалектологія, лексикографія. Зв'язок лексикології з іншими галузями лінгвістики. Поняття лексичної системи. Види внутрішньо-системних зв'язків у мові: синтагматичні та парадигматичні відношення слів. Слово як основна мовна одиниця. Фонетична, морфологічна та семантична мотивація слів. Співвідношення між концептом та поняттям. Мовна і концептуальна картина світу. Етимологічна характеристика словникового складу сучасної англійської та української мов. Періодизація, причини та джерела запозичень, типологія та асиміляція запозичень. Методи лексикологічних досліджень. Лексикографія як лінгвістична дисципліна. Класифікації лінгвістичних словників англійської та української мов. Словотвір та інші способи номінації в сучасній англійській та українській мовах. Морфологічний та дериваційний рівні морфологічного аналізу слова. Принципи морфологічного аналізу та його основні одиниці. Класифікація морфем. Дериваційний аналіз та основні одиниці дериваційної системи. Афіксальна деривація іменників, прикметників, дієслів, числівників англійської та української мов. Конверсія на морфологічному, синтаксичному та семантичному рівнях. Словоскладання (композиція) в англійській та українській мовах. Різні підходи до класифікації композитів. Ендоцентричні, екзоцентричні складні слова. Скорочення. Типи скорочень: злиття, аббревіація, акронімізація, усичення у зіставлюваних мовах. Другорядні способи словотвору: чергування голосного, наголосу; зворотний словотвір, реконверсія, звуко імітація, римо комбінація. Семасіологія та об'єкт її дослідження. Сема як мінімальна одиниця внутрішньої будови слова. Семантична структура слова. Поняття значення. Види значень. Семантичні класи слів в українській та англійській мовах: полісемія, омонімія, синонімія, антонімія, паронімія. Омонімія та її підкласи. Класифікації синонімів у синхронічному та діахронічному аспектах. Джерела синонімії. Явище антонімії та паронімії у порівнюваних мовах. Експресивний ресурс лексичної системи англійської та української мов. Фразеологія. Вільні та сталі словосполучення. Види фразеологізмів, характеристика значень. Афоризми, приказки та паремії у системі фразеології. Джерела походження фразеологізмів в українській та англійській мовах, стильова ознака їх вживання. Стратифікація словникового складу мови за хронологічним критерієм. Архаїчна лексика у словниковому складі англійської та української мов: історизми, власне архаїзми; етимологічні дублети, лексикологічні інтернаціоналізми. Сучасні запозичення до лексичних систем української та англійської мов: характеристика джерел, структури та семантики слів. Діалекти сучасної англійської та української мов. Мовний суб-стандарт (просторіччя, сленг, жаргон).

Основні поняття порівняльної граматики. Порівняльна морфологія. Проблема виділення частин мови. Іменник, 1) категорії відмінка, вираженої парадигмою відмінювання, що складається з шести відмінків; 2) категорії числа, що у свою чергу складається з двох чисел – однини та множини; 3) категорії граматичного роду, що представляє три роди – чоловічий, жіночий, середній, які мають відповідне морфологічне вираження. На відміну від української, іменник в англійській мові характеризується наявністю двох граматичних категорій: категорії числа, що складається з двох чисел – однини та множини; категорії детермінованості (означеності-неозначеності), що виражена артиклями у препозиції. Прикметник, прийменник та займенник в англійській та українській мовах. Дієслово категорії виду; категорії часу, категорії стану, категорії способу, категорії особи, категорії роду, категорія часової віднесеності. Речення, словосполучення. Комунікативні типи речення. Прості речення. Складно-сурядні та складно-підрядні речення в англійській та українській мовах.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Кармишева І. Д. Контрастивна граMATика англійської та української мов: Навч. Посібник / І. Д. Кармишева. – Львів: Видавництво Національного університету «Львівська політехніка», 2008.
2. Конспект лекцій з дисципліни «Порівняльна граMATика англійської та української мов» для студентів III курсу денної та IV курсу заочної форм навчання напряму 020303 «Філологія» / Укл. ст. викладач Беляков В.І. – Дніпродзержинськ. ДДГУ, 2012.
3. Корунець І. В. Порівняльна типологія англійської та української мов. Навчальний посібник. – Вінниця. «Нова книга», 2004.
4. Волкова Л. М. Теоретична граMATика англійської мови. – К.: Вид-во КНЛУ, 2007.
5. Верба Л. Г. Порівняльна лексикологія англійської та української мов. [англ./укр.]: Навчальний посібник для ВНЗ, Вінниця. «Нова книга», 2003.
6. Квеселевич Д. І., Сасіна В. П. Практикум з лексикології сучасної англійської мови. — Вінниця: Нова кн., 2001.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

Стилістика англійської мови

1. КОД: ОК 13.

2. РІК НАВЧАННЯ: четвертий

3. СЕМЕСТР: 8

4. ЛЕКТОР: - доц. Четверікова О.Р.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми та спілкуватися іноземною мовою у професійній діяльності.
- Опрацьовувати фахову літературу іноземною мовою;
- Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу, розуміння структури стилістики англійської мови та її теоретичних основ.
- Здатність демонструвати знання з теорії мов(и), що вивчається.
- Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову, що вивчається, в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань.
- Розуміння основних проблем дисциплін, що визначають конкретну філологічну галузь, їх взаємозв'язку в цілісній системі знань.
- Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань; розуміння значення всіх підсистем мови для вироблення вмінь аналізувати мовні одиниці, визначати їх взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють;
- Здатність аналізувати усні й письмові тексти різних стилів державною та англійською мовою.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Розуміти основні завдання стилістики англійської мови.
- Використовувати методи стилістичних досліджень.
- Оперувати основними поняттями стилістики.
- Презентувати інформацію про фонетичні, графічні виразні засоби і стилістичні прийоми та морфологічну стилістику; лексичні та лексико-синтаксичні виразні засоби та стилістичні прийоми і розрізняти їх у текстах.
- Пояснювати особливості вживання виразних засобів та стилістичних прийомів; оперувати основними стилістичними термінами та вживати на практиці отримані знання щодо функціональних стилів.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Англійська мова: практичний курс, Вступ до мовознавства, Вступ до перекладознавства, Порівняльна типологія: порівняльна лексикологія, порівняльна граматики

8. ЗМІСТ КУРСУ: Походження терміну стилістика; основні завдання стилістики англійської мови. Основні поняття стилістики. Основні стилістичні поняття: стиль, норма, текст, контекст, стилістична норма, усне, писемне мовлення, виразні засоби, образи та стилістичні прийоми. Фонетичні, графічні виразні засоби і стилістичні прийоми та морфологічна стилістика. Авторські фонетичні стилістичні засоби. Взаємодія графіки та звучання, пунктуація. Графічна образність. Поняття про транспозицію частин мови. Стилістичне вживання артиклів. Характерні риси фонетичних, графічних виразних та морфологічних стилістичних засобів. Лексичні та лексико-синтаксичні виразні засоби та стилістичні прийоми. Фігури кількості, якості, контрасту, тотожності, нерівності. Стилістичний синтаксис: синтаксичні виразні засоби та стилістичні прийоми. Особливості побудови речення: еліптичні речення, апосіопезис, асиндетон. Зміна порядку слів: інверсія та приєднувальні конструкції. Риторичні запитання та парцельовані конструкції. Класифікації функціональних стилів у вітчизняній та зарубіжній лінгвістиці. Стилістичні особливості ділової кореспонденції, публіцистичного стилю, ораторського мовлення, жанрові особливості публікацій: коментарю, рецензії, анонсу, стилістичні особливості статей різної тематики, особливості наукового стилю англійської мови та науково-популярного підстилю, газетного стилю, розмовного стилю та белетристичного стилю.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Дубенко О.Ю. порівняльна стилістика англійської та української мов. – Вінниця, НОВА КНИГА, 2005.
2. Єфімов Л.П. Стилістика англійської мови і дискурсивний аналіз. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2004
3. Селіванова О.О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики (аналіт. огляд).- К.- Видавництво Українського фітосоціологічного центру, 1999. - 148с.
4. Kukhareenko V.A. A Book of Practice in Stylistics. A Manual. - Вінниця: Нова книга, 2003. – 160с.

5. Бацевич Ф. Основи комунікативної девіатології. – Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2000.
6. Науменко А.М. Філологічний аналіз тексту (основи лінгвопоетики). – Вінниця: НОВА КНИГА, 2005.
7. Селіванова О.О. Сучасна лінгвістика: термінологічна енциклопедія. – Полтава: Довкілля. – К., 2006.
- 10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:** лекції, семінарські заняття, самостійна робота.
- 11. МОВА НАВЧАННЯ:** англійська/українська

Основи педагогіки та психології

1. КОД: ОК 14.

2. РІК НАВЧАННЯ: перший

3. СЕМЕСТР: 1

4. ЛЕКТОР: доц. Кічук А.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Готовність до пізнання нового і неперервного навчання, до опанування нових знань та стратегій/способів мислення.
- Формування цілісного уявлення про психіку, її рівні, психічні явища.
- Засвоєння сутності психічних явищ, основних закономірностей психічних пізнавальних, емоційно-вольових процесів і станів та психологічних особливостей особистості і їх зв'язку з поведінкою та діяльністю людини.
- Формування у студентів аналітико-синтетичного та аналітико-критичного типу мислення.
- Розуміння структури основ педагогіки та психології, її теоретичних основ.
- Здатність демонструвати знання з теорії дисципліни, що вивчається; базові уявлення про наукові методи і школи основ педагогіки і психології; базові уявлення про основні тенденції розвитку дисципліни.
- Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Характеризувати психічні явища як форми психічного відображення дійсності і регуляції поведінки та діяльності людини.
- Аналізувати сучасні напрямки психологічної науки.
- Застосувати отримані знання при аналізі та оцінці своєї поведінки і особистості та поведінки і особистості інших людей.
- Класифікувати, характеризувати та застосувати методи психології, визначати роль психологічних знань у різних видах професійної діяльності, у пізнанні себе та інших людей,
- Аналізувати комунікативні дії, застосувати методи вивчення міжособистісних стосунків у групі, застосувати методи вивчення когнітивних процесів, застосувати методи вивчення емоційних процесів.
- Застосувати методи вивчення вольових процесів, дати характеристику прояву особливостей темпераменту, характеру та здібностей у поведінці та різних видах діяльності людини.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: -

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Предмет і завдання педагогіки. Мета і завдання виховання. Система освіти в Україні. Розвиток, виховання й формування особистості. Вікова періодизація розвитку особистості. Предмет і завдання дидактики. Закономірності і принципи навчання. Зміст освіти. Методи навчання та форми організації навчального процесу. Сутність, структура та методи виховання. Сутність та структура процесу виховання. Загальні методи виховання. Методи формування свідомості особистості перекладача. Методи організації діяльності й поведінки. Методи стимулювання діяльності й поведінки. Методи самовиховання й перевиховання особистості. Зміст та організація процесу виховання. Загальна психологія як наука. Предмет і завдання загальної психології. Структура сучасної психології. Рівні та структура психіки. Методологічні принципи загальної психології. Класифікація і характеристика методів загальної психології. Діяльність. Спілкування. Особистість. Соціальні групи. Відчуття. Сприймання. Уявлення і пам'ять. Мислення і мовлення. Уява. Увага. Емоції і почуття. Воля. Темперамент. Характер. Здібності.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бондарчук Е.И. Основы психологии и педагогики- К.:, 2002
2. Дубравська Д.М. Основы психологии. – Львів, 2001.
3. Мойсеюк Н.Є. Педагогіка. – К., 2001.
4. Палеха Ю.І. Основы психологии та педагогики- К.:, 2002

5. Степанов О.М. Основи психології і педагогіки - К., 2006

10. **ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:** лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. **МОВА НАВЧАННЯ:** українська.

Німецька мова: практичний курс

1. **КОД:** ОК 15

2. **РІК НАВЧАННЯ:** перший, другий, третій

3. **СЕМЕСТР:** 1,2,3,4,5

4. **ЛЕКТОР:** - доц. Головина Н.Б., ст. викл. Лузанова Л.В., доц. Шавловська Т.С.

5. **КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:**

- Здатність сприймати автентичну іншомовну інформацію на слух, зокрема в звичайному спілкуванні та адекватно реагувати на неї; вільно володіти німецькою мовою;
- Використовувати знання, уміння, навички, отримані в галузі теорії й практики мови та перекладу;
- Мати професійно профільовані знання системи мови й правил її функціонування при іншомовній комунікації; здатність користуватися словниками та науковою літературою, аналізувати стан справ з питань своєї спеціальності;
- Мати професійно орієнтовані загально-теоретичні знання з усіх аспектів мови, яка вивчається.
- Розуміння структури філологічної науки та її теоретичних основ;
- Мати базові уявлення про мову як особливу знакову систему; фонетичний, лексичний, граматичний рівні мови; вільно й ефективно використовувати мову, що вивчається, в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя;
- Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань; створювати усні й письмові тексти різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

6. **РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:**

- Знати особливості артикуляційної бази німецької мови та її відмінності від артикуляційної бази рідної мови; правила артикуляції всіх німецьких голосних і приголосних звуків із формулюванням рідною та іноземною мовами;
- Правила та винятки із правил розподілу довгих і коротких голосних; основні правила німецького словесного і фразового наголосу;
- Знати граматичні правила, які належать до пройденого матеріалу із їх формулюванням рідною й іноземною мовами та винятками із них;
 - Засвоїти вільні й стійкі словосполучення, відмінності у лексичних засобах рідної й іноземної мов; знати основні способи словотвору;
 - Афіксація і словоскладання; знати пройдений лексичний матеріал в обсязі 1000 лексичних одиниць: слова й фразеологічні одиниці; володіти автоматичними навичками вимови й інтонації в обсязі пройденого лексичного матеріалу;
 - Читати знайомі й незнайомі тексти середньої важкості достатньо бігло з правильною інтонацією, вимовою і правильним розподілом пауз;
 - Проводити граматичний аналіз пройденого матеріалу із використанням німецької граматичної термінології; знати пройдений орфографічний матеріал; знати основні закономірності взаємовпливу звуків один на одного в мовленнєвому потоці.
- Обговорювати навчальні та пов'язані зі спеціальністю питання, для того щоб досягти порозуміння зі співрозмовником;
- Готувати публічні виступи з низки великої кількості галузевих питань, застосовуючи відповідні засоби вербальної комунікації та адекватні форми ведення дискусій і дебатів;
- Знаходити нову текстову, графічну, аудіо та відео інформацію, що міститься в німецьких галузевих матеріалах (як у друкованому, так і в електронному вигляді), користуючись відповідними пошуковими методами і термінологією;
- Аналізувати англійські джерела; писати професійні тексти і документи німецькою мовою; перекладати німецькі професійні тексти на рідну мову.

7. **ПЕРЕКВІЗИТ:** Вступ до германської філології, Вступ до перекладознавства. Вступ до мовознавства.

8. **ЗМІСТ КУРСУ:**

Навчальна дисципліна «Німецька мова: практичний курс» пропонує студентам поступово опанувати граматичний матеріал, вивчити основні правила читання, засвоїти сучасну німецьку лексику і широко вживані мовленнєві та ідіоматичні конструкції німецької мови. Вивчення лексико-граматичного й фонетичного матеріалу відбувається на основі таких автентичних текстів, як-от: «Походження суспільства», «Стародавні цивілізації», «Пам'ятки культури», «Історія освіти», «Міфи, легенди, мистецтво древніх», «Алфавіт, календарі, бібліотеки», «Витоки демократії» та ін. Робота з вищезазначеними джерелами дає можливість студентам оволодіти політичною, економічною й краєзнавчою лексикою німецької мови, а також ознайомитися з державно, парламентською й економічною системами Німеччини, Австрії, їх історичними і географічними особливостями. Така робота є необхідною для формування й розвитку в майбутніх фахівців навичок та умінь роботи з німецькими газетами і журналами і вдосконалення практики двостороннього писемного та усного перекладу.

8. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бориско Н., Брунер Л., Каспар-Хене Х. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 1 – Вінниця: Нова книга, 2009.
2. Бориско Н., Каспар-Хене Х., Бондаренко Е. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 2; Підручник для студ. вищ. навч. закладів. – Вінниця: Нова книга, 2011.
3. Бориско Н., Каспар-Хене Х., Васильченко Е. та ін. Навчально-методичний комплекс DU 3; Підручник. – Вінниця: Нова книга, 2013.
4. Бочко Г.П., Кудіна О.Ф. Німецька мова: для старшокласників та абітурієнтів: Навч. посіб. – К.: Фенікс, 2000.
5. Логін 1. Німецька мова для студентів-германістів: підручник= Login 1 Deutsch für Germanistikstudenten: Lehrbuch/[Сидоров О.В., Скачкова В.В., Відюкова Н.І. та ін.]. – Вінниця: Нова книга, 2014.
6. Логін 2. Німецька мова для студентів-германістів: підручник= Login 2 Deutsch für Germanistikstudenten: Lehrbuch/[Сидоров О.В., Сотникова С. І., Безугла Л.Р. та ін.; за загальною ред. О.В.Сидорова; мовна ред.. Г. Коллера]. – Вінниця: Нова книга, 2016.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: практичні заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: німецька/українська

Методика викладання філологічних дисциплін

1. КОД: ОК 16

2. РІК НАВЧАННЯ: третій

3. СЕМЕСТР: 7

4. ЛЕКТОР: - доц. Рябушко С.О.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Здатність усно й письмово спілкуватися українською мовою як державною в усіх сферах суспільного життя, зокрема у професійній діяльності, мати якісну лінгвістичну підготовку як комплекс лінгвістичних знань про мову як суспільне явище і систему, що постійно розвивається, зв'язок мови з мисленням, культурою і суспільним розвитком народу, вміння оперувати лінгвістичними знаннями у професійно-педагогічній і науково-дослідницькій діяльності, здатність до мовної рефлексії.

- Здатність до критичного мислення й ціннісно-світоглядної реалізації особистості; здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел; здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

- Мати сформовані системи знань і вміння, філологічних і педагогічних здібностей, ціннісних орієнтацій, інтегративних показників культури мовлення, стилю спілкування, необхідних для якісного виконання педагогічної діяльності.

- Володіти всіма видами мовленнєвої діяльності -аудіюванням, читанням, говорінням, письмом як сукупність знань про українську літературу і фольклор в їх історичному розвитку і на сучасному етапі, вміння здійснювати філологічну інтерпретацію художнього тексту, оцінювати художню своєрідність, естетику фольклорних творів і творчості письменника в цілому як складову національної духовної культури.

- Застосовувати основні методи літературознавчого аналізу; здатність проектувати педагогічну діяльність, здійснювати науково-педагогічне спілкування у відповідній галузі науки.

- Володіти професійно-практичними навичками навчання філологічних дисциплін, створювати і згуртовувати колектив з метою вирішення освітніх завдань, планувати, контролювати і коригувати власну діяльність.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Знати системи мови та основні лінгвістичні і методичні категорії, а також культуру країни, мову якої він/вона викладає, її історію і сучасні проблеми розвитку;
- Знати основні положення загальноосвітньої концепції на певному етапі розвитку суспільства, державної загальноосвітньої політики, в тому числі і з ІМ; психологію особистості перекладача на різних етапах його розвитку, закономірності оволодіння ІМ і культур у навчальних умовах;
- Знати основні вимоги, які висувуються суспільством і наукою до перекладача, його методичної майстерності та особистісних якостей; основні закономірності навчання ІМ і культур, а також зміст і специфіку усіх складників процесу навчання: цілі, зміст, методи, засоби навчання з точки зору їхнього історичного розвитку і сучасного стану.
- Знати загальні питання методики викладання філологічних дисциплін як галузі сучасної педагогічної науки; об'єкт, предмет, принципи методики викладання філологічних дисциплін у навчальних закладах; провідну мету функціонування педагогічної системи, пов'язує основні педагогічні категорії (виховання, навчання, освіту);
- Розуміти співвіднесення орієнтації на широку ерудицію та вузьку спеціалізацію, фундаментальність і технологічність у процесі підготовки і в результатах навчання, загального розвитку особистості й розвитку спеціальних професійних здібностей особистості; зв'язки методики викладання філологічних дисциплін з іншими науками; -
- Знати, що таке лінгво-дидактика і як вона співвідноситься з методикою викладання філологічних дисциплін;
- Розуміти основні етапи становлення й розвитку методики викладання філологічних дисциплін у вищих навчальних закладах, методики викладання мовознавчих і літературознавчих дисциплін у вищих навчальних закладах на сучасному етапі.
- Вміти проводити методичну роботу; реалізовувати навчально-наукову діяльність.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Вступ до мовознавства, Вступ до перекладознавства.

8. ЗМІСТ КУРСУ: Зміст курсу спрямований на формування у майбутніх перекладачів загального уявлення про теорію навчання іноземних мов і культур як наукову галузь, про методичні засади формування іншомовної комунікативної компетентності, про закономірності організації та забезпечення процесу навчання іноземних мов і культур, про історію розвитку методики навчання іноземних мов як науки.

Матеріал курсу представлено таким чином:

- 1 Методика навчання іноземних мов і культур як наука (як навчальна дисципліна, як освітня технологія); методи дослідження в методиці навчання ІМ і культур; зв'язок методики з іншими науками (педагогіка, психологія, психолінгвістика, лінгвістика, література, соціологія, країнознавство (лінгвокраїнознавство), інформатика, кібернетика);
- 2 Система навчання ІМ і культур; підходи до навчання ІМ і культур (комунікативно-діяльнісний, компетентнісний, культурологічний та ін.); цілі, зміст, засоби, принципи, методи і технології навчання ІМ і культур;
- 3 Контроль у навчанні ІМ і культур; цілі, функції, види, засоби, форми контролю; вимоги до контролю; об'єкти, критерії і параметри контролю та оцінювання;
- 4 Методика формування мовленнєвих компетентностей (фонетичної, лексичної, граматичної, техніці письма і читання);
- 5 Методика формування мовленнєвих компетентностей (в аудіюванні, говорінні, читанні, письмі);
- 6 Методика формування іншомовної лінгво-соціокультурної компетентності (цілі, етапи, засоби та ін.); контроль рівня сформованості лінгво-соціокультурної компетентності;
- 8 Особливості поглибленого навчання ІМ і культур у загальноосвітніх навчальних закладах;
- 9 Методи і технології навчання ІМ і культур в історичному аспекті.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бориско Н.Ф. Сам себе методист или советы изучающему иностранные языки. – К.: Фирма «ИНКОС», 2001
2. Вишневський О.І. Методика навчання іноземних мов: навчальний посібник. – К.:Знання, 2011.
3. Методика навчання іноземних мов і культур: теорія і практика: підручник для студ. класичних, педагогічних і лінгвістичних університетів / Бігич О.Б., Борско Н.Ф., Борецька Г.Е. та ін. / за загальн. ред. С.Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 2013.

4. Ніколаєва С.Ю. Основи сучасної методики викладання іноземних мов (схеми і таблиці): [навч. посібник]. – К.: Ленвіт, 2008.
5. Щукин А.Н. Лингводидактический энциклопедический словарь более 2000
6. единиц. – М.: Астрель: АСТ: Хранитель, 2007.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська/англійська

Теорія та історія світової літератури

1. КОД: ОК 17

2. РІК НАВЧАННЯ третій, четвертий

3. СЕМЕСТР: 6,7,8

4. ЛЕКТОР: - проф. Шевчук Т.С., доц. Савоськіна Т.О., доц. Кіскін, О.М.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Оволодіння концепціями гуманітарних і суспільних наук та вміння користуватися методами цих наук у галузі літературознавства;
- Вміння користуватися знаннями історико-культурного та літературного контексту в процесі навчання в різних типах навчальних закладів;
- Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності;
- Здатність працювати в команді; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел;
- Здатність застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях, здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями;
- Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово, здатність використовувати знання з англійської мови в освітній діяльності, пов'язаній з викладанням світової літератури.
- Здатність передавати зміст, духовний потенціал та художню своєрідність етапних творів англійської літератури на фоні загального літературного процесу та робити оцінку морально-педагогічної значущості тих чи інших творів;
- Ознайомлення з основними перекладами англійських творів та порівняння їх з оригінальними текстами; здатність застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання; - Здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії зарубіжної літератури в загальноосвітніх навчальних закладах, практиці навчання зарубіжної літератури;
- Здатність орієнтуватися в літературному процесі країн і народів світу (від давнини до сучасності), спадщині письменників у контексті літератури, історії, культури, інтерпретувати й зіставляти мовні та літературні явища.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Уявляти сучасні філологічні й дидактичні засади навчання зарубіжної літератури та мати елементи теоретичного й експериментального (пробного) дослідження в професійній сфері та методами їхньої реалізації.
- Розуміти специфіку перебігу літературного процесу різних країн у культурному контексті, літературних напрямів, течії, жанрів, стилів, здобутків національних літератур, художніх творів класики й сучасності; володіти навичками атрибуції, розрізняти літературно-культурні епохи, напрями, течії, жанри, стилі за їхніми сутнісними характеристиками.
- Мати навички творчо-критичного мислення, творчого використання різних теорій й досвіду (вітчизняного, закордонного) у процесі вирішення соціальних і професійних завдань;
- Працювати з теоретичними та науково-методичними джерелами (зокрема цифровими), видобувати, обробляти й систематизувати інформацію, використовувати її в освітньому процесі;
- Володіти різними видами аналізу художнього твору, визначати його жанрово-стильову своєрідність, місце в літературному процесі, традиції й новаторство, зв'язок твору із фольклором, міфологією, релігією, філософією, його значення для національної та світової культури; порівнювати мовні та літературні факти, явища.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Вступ до мовознавства, Вступ до перекладознавства. Вступ до германської філології з основами наукових досліджень.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Презентація історико-літературних періодів, кожний з яких має чіткі хронологічні межі і закріплюється за певним семестром: 1) Література античності, європейського Середньовіччя і Відродження; 2) Література XVII-XVIIIст. (бароко, класицизм, Просвітництво); 3) Література романтизму; 4) Література

реалізму; 5) Література межі XIX-XX ст.; 6) Література початку XX ст.; 7) Література другої половини XX ст. Культурно-історичні особливості кожної епохи; філософська парадигма світовідчуття; провідні напрями, стильові течії і жанри у літературному процесі епохи. Епічна творчість давніх європейських народів, творчість найвидатніших письменників і поетів кожної доби, їх художній доробок. Критичні та літературознавчі праці кожного історико-літературного періоду, зіставний аналіз літературно-художніх явищ. Дослідження з великою складовою комунікативних та міжособистісних навичок рідною та іноземною мовами. Інтертекстуальні зв'язки національних літератур. Міждисциплінарні зв'язки, зокрема відображення літературних процесів у культурі (філософії, релігії, мистецтві тощо).

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Галич. О. Теорія літератури / О.Галич, В.Назарець, Є.Васил*єв: за наук. ред. О. Галича. – К.: Либідь, 2001.
2. Безпечний І. Теорія літератури / І. Безпечний. К.: Просвіта, 2009.
3. Іванішин В.П. Нариси з теорії літератури / В.П. Іванішин – К.: ВЦ «Академія», 2010.
4. Павличко С. Теорія літератури / Соломія Павличко. – К.: Основи, 2002.
5. Хализев В.Е. Теория литературы / В.Е.Хализев. – 2-е изд. – М. Высшая шк., 2000.
6. Ткаченко А.О. Мистецтво слова: Вступ до літературознавства: Пудручник для студентів гуманітарних спеціальностей вищих навчальних закладів. – 2-е вид., випр. і доповн. – К.: ВПЦ «Київський університет», 2003.
7. Білоус П.В. Вступ до літературознавства: навч. посіб./ П.В. Білоус. – К.: ВЦ «Академія», 2011. (Серія «Альма-матер»)

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: українська

Дисципліни вільного вибору факультету

Теорія перекладу (вступ до перекладознавства, основи міжкультурної комунікації, теорія перекладу)

1. КОД: ПДВ 2.1.

2. РІК НАВЧАННЯ: перший, четвертий

3. СЕМЕСТР: 2, 8

4. ЛЕКТОР: - доц. Кольцун Н.М., доц. Четверікова О.Р.,

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Знання теорії перекладу та як лінгвістичної дисципліни та основ міжкультурної комунікації як найважливіших аспектів у процесі роботи перекладача.
- Розуміння теоретичних положень та напрямів у теорії перекладу, термінологічний апарат задля подальшого вивчення окремих перекладацьких дисциплін та формування перекладацької компетенції.
- Здатність до аналізу і синтезу та вміння застосовувати знання в професійній діяльності у стандартних та окремих нестандартних ситуаціях.
- Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
- Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
- Здатність діяти із соціальною відповідальністю, розуміти основні принципи буття людини, природи, суспільства.
- Здатність спілкуватися іноземною мовою у професійній діяльності, опрацьовувати фахову літературу іноземною мовою; усвідомлена повага до різноманіття культур; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- Розуміння структури філологічної науки та її теоретичних основ.
- Здатність демонструвати знання з теорії перекладу.
- Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається (-ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.
- Розуміння сутності й соціального значення майбутньої професії, основних проблем дисциплін, що визначають конкретну філологічну галузь, їх взаємозв'язку в цілісній системі знань; здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації).
- Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Знати роль і значення теорії перекладу (*вступ до перекладознавства, основи міжкультурної комунікації, теорія перекладу*) в суспільстві у різних історичних умовах.
- Розрізняти види перекладацької діяльності, особливості комунікації і типи перекладу, завдання теоретичних дисциплін; вимоги до перекладача, підходи до різних типів письмових та усних матеріалів при їх перекладі.
- розрізняти різні функціональні типи тексту з характерними для них особливостями.
- Знати загальні положення лінгво-семіотичних, текстологічних культурологічних та соціологічних основ перекладознавства та основ міжкультурної комунікації; особливості різних типів мовлення, перекладу;
- Мати поняття інтра-культурного середовища та систему культурних цінностей та орієнтації;
- Знати принципи двомовної комунікації; поняття кодування та декодування перекладів; особливості текстових та усних повідомлень;
- Розуміти та пояснювати значення соціолінгвістичних факторів; знати особливості культурних систем текстів на двох мовах; основні напрямки у розвитку теорії перекладу; взаємозв'язки теорії та практики перекладу з граматиною, фонетикою, стилістикою, історією мови; поняття одиниці перекладу; поняття адекватності перекладу та еквівалентності перекладу, фонові знання, їх роль у перекладі.
- презентувати інформацію про роль і значення теорії перекладу в суспільстві за різних історичних умов 20го та 21го століття; розрізняти сучасні види перекладу; особливості письмового та усного перекладу.
- ефективно користуватися різними типами словників; пояснити лінгво-семіотичні, текстологічні, культурологічні та соціологічні характеристики перекладу.
- оперувати основними перекладацькими термінами; пояснити особливості понять: перекладацька компетентність, міжмовне посередництво, розкрити особливості перекладу текстів різної функціонально-жанрової належності; пояснити проблеми виділення одиниці перекладу.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Англійська мова: практичний курс, Вступ до мовознавства.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Міжкультурна комунікація як наука. Сутність, об'єкт і предмет . міжкультурної комунікації. Аспекти міжкультурної комунікації. Поняття культурного коду. Культурний контекст. Лінгвістичний аспект. Етичний аспект. Соціально-комунікативний аспект. Психологічний аспект. Професійно прикладний аспект. Становлення міжкультурної комунікації як науки. Міжкультурна комунікація в системі наук. Основні категорії міжкультурної комунікації. Нація, народ, етнос. Національно-етнічна свідомість. Національно етнічна ідентичність. Менталітет. Етос. Конфлікт «свого» і «чужого». Сутність національних стереотипів. Національно*культурний символ. Картина світу як віддзеркалення свідомості. Мовна картина світу. Концептуальна картина світу. Ціннісна картина світу. Часова і просторова

картини світу. Сприйняття часу в різних культурах. Сутність вербальної комунікації. Аспекти зіставлення лексики різних мов. Внутрішня форма слова. Міжмовні омоніми. Безеквівалентна лексика і фонові знання. Невербальна комунікація. Типи культур і міжкультурні стилі комунікації. Мови і культури світу.

Універсальні закономірності перекладу, лінгво-семіотичні, текстологічні, культурологічні та соціологічні аспекти перекладознавства. Визначення ролі перекладу і перекладача в суспільному житті людей і народів; встановлення складових перекладу та умов, за яких здійснюється адекватний переклад; визначення функцій та сфер застосування кожного типу і виду перекладу. Аналіз комунікативної діяльності перекладача залежно від характеру мовлення; практичне ознайомлення з окремими типами перекладу (підрядковий, скорочений, реферативний, анотаційний, інформативний та літературний). Включення перекладу до сфери мовознавства. Виникнення після другої Світової війни інформаційного вибуху – різкого збільшення обміну інформації між окремими людьми та цілими народами, - що супроводжувався “перекладацьким вибухом” , якому відповідає збільшення кількості та різновидів перекладацької діяльності у світі. Якісні зміни у перекладацькій діяльності. Переважання інформативних перекладів. Появлення лінгвістичної теорії перекладу та стимули її появи. Виникнення машинного перекладу. Зв'язок перекладу з мовою та мовним знаком. Необхідність перекладу та головні труднощі, з котрими стикаються перекладачі. Універсальність характеру мови людини. Гіпотези Н.Хомського, Д.Бікертонна. Знак у перекладознавстві. Типи знаків. Фундаментальні якості мовних знаків. Схема міжмовної комунікації. Уточнення поняття предмету перекладознавства. Теорії Дж. Кетфорда та Ю. Найди. Значення досліджень з лінгвістики тексту для перекладознавства. Поняття тексту. Змістова структура тексту. Вертикальна та горизонтальна структури тексту, глибинна структура тексту. Мовний зміст тексту (експліцитний та імпліцитний). Перекладацька типологія текстів

(А.Нойберт). Проблема взаємовідношення мови і культури. Соціально-культурна детермінованість словарного складу мови. Гіпотеза Сепіра – Уорфа. Значення перекладів у культурі мови перекладу. Залежність стратегії перекладача від ступеня престижності іноземного автора у культурі, що приймає. Культурна детермінованість перекладацької діяльності. Функціональні стилі та переклад. Відмінні риси сучасної перекладацької діяльності. Тематичне різноманіття перекладацької діяльності у сучасному світі. Двомовна комунікація як один з найважливіших видів вербальної комунікації. Письмовий та усний різновиди перекладу та їх головні і відмінні риси. Різниця між художнім та інформативним перекладом. Загальні різновиди перекладацьких трансформацій.

Предмет теорії перекладу, місце теорії перекладу серед інших гуманітарних дисциплін. Лінгвістичний та екстралінгвістичний аспекти перекладу. Поняття перекладу як особливого виду комунікації. Денотативний, конотативний та дискурсивно-прагматичний аспекти перекладу. Взаємозв'язок екстралінгвістичної та лінгвістичної інформації в тексті і його врахування при перекладі. Поняття функціональної інформації (домінанти) тексту і її відображення в перекладі. Переклад буквальний, адекватний та вільний. Шляхи досягнення адекватності в перекладі. Проблема одиниці перекладу. Рівні еквівалентності. Співвідношення формальних та змістових категорій при визначенні рівнів еквівалентності. Основні типи лексико-граматичних перетворень в перекладі: перерозподіл смислових компонентів висловлення, заміна, додавання і вилучення смислових одиниць. Різновиди перекладу за ознаками ситуації перекладу: письмовий та усний переклад, художній, науково-технічний, офіційний тощо. Критерії оцінки якості перекладу. Види лексико-фразеологічних відповідників згідно з теорією закономірних відповідностей: еквіваленти та аналоги (варіантні відповідники). Особливості перекладу образної фразеології. Експресивне перетворення фразеології та його відображення в перекладі. Передавання прислів'їв, крилатих слів в перекладі. Лексико-семантичні трансформації у перекладі. "Безеквівалентна" лексика і шляхи її відтворення у перекладі. Прагматична адаптація елементів, що передають асоціативні реалії. Переклад неологізмів. Передавання інтернаціональної і псевдо-інтернаціональної лексики в перекладі. Особливості перекладу стійких словосполучень. Функції перекладу. Питання теорії перекладу в працях англійських й американських аналітиків перекладу. Моделі перекладу Принципи перекладу різних сфер комунікативних ситуацій. Поняття адекватності, еквівалентності, точності. Термінологічний апарат перекладознавства та лінгвістики на рівні відтворення, тлумачення й використання у професійній та науково-пізнавальній діяльності. Фонові знання, необхідні для адекватного відтворення вихідних текстів широкого спектру галузей науки і техніки українською та іноземною мовами. Сучасні тенденції у перекладознавстві і результати робіт вітчизняних та іноземних дослідників.

8. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. В. М. Манакін Мова і міжкультурна комунікація. Навчальний посібник. - Київ, Видавничий центр «Академія» - 2012.
2. Сітко А. В., Гудманян А.Г., Єнчева Г. Г. Вступ до перекладознавства. Для студентів напряму 6.020303 "Філологія" Вінниця: Нова Книга, 2017.
3. Корунець І. В. Вступ до перекладознавства. Підручник Вінниця: Нова Книга, 2008.
4. Левицький А.Е. Набережнєва Т. Є., Поворознюк Р. В. Комунікативні стратегії: підручник К.: Видавничо-поліграфічний центр Київський університет, 2013.
5. Корунець І.В. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): Підручник. – Вінниця "Нова книга", 2003.
6. Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. - Вінниця: Нова книга, 2002.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: англійська/українська

Практика письмового та усного перекладу і термінознавство

1. КОД: ПДВ 2.2.

2. РІК НАВЧАННЯ: другий, третій

3. СЕМЕСТР: 3,4,5

4. ЛЕКТОР: - доц. Сорока Т.В., доц. Четверікова О.Р., к.ф.н. Шикиринська О.Б.,

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- Здатність до аналізу і синтезу. здатність застосовувати знання в професійній діяльності у стандартних та окремих нестандартних ситуаціях.

- Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел;
- Здатність діяти із соціальною відповідальністю, розуміти основні принципи буття людини, природи, суспільства;
- Здатність спілкуватися іноземною мовою у професійній діяльності, опрацьовувати фахову літературу іноземною мовою та усвідомлена повага до різноманіття культур; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
- Розуміння структури філологічної науки та її теоретичних основ; здатність демонструвати знання з теорії та практики перекладу/мов(и), що вивчаються (-ється).
- Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається (-ються), в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і реєстрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.
- Розуміння сутності й соціального значення майбутньої професії, основних проблем дисциплін, що визначають конкретну філологічну галузь, їх взаємозв'язку в цілісній системі знань.
- Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту (залежно від обраної спеціалізації); здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Вміти використовувати в межах запропонованої тематики лексичні одиниці, сталі вирази, фразеологічні одиниці, граматичні конструкції, особливості стилів та жанрів англійської літературної мови.
- Знати способи перефразування, правила різних комунікативних типів речень за тематикою курсу.
- Правильно оформлювати писемне мовлення у вигляді тексту та мати навички складання усної відповіді у вигляді монологічно оформленого тексту.
- Головні етапи становлення англійської/української термінології; завдання та перспективи розвитку термінології; типологію (предметно-функціональну та лексико-граматичну) термінології; способи термінотворення та джерела поповнення термінології.
- Вільно спілкуватися та робити переклади іноземною мовою (з дотриманням всіх фонетичних, лексико-синтаксичних, граматичних норм) в різних ситуаціях професійного спілкування.
- Робити переклад та переказ різних типів текстів з урахуванням відомостей, отриманих у практичних і теоретичних курсах; реферувати і аотувати іноземною мовою суспільно-політичні, художні, наукові та технічні тексти; розрізняти наукові терміни та номени, науково-номенклатурну символіку.
- Знати структурні, семантичні, тематичні особливості термінів і встановлювати їх походження, виявляти терміни в невластивих їм контекстах та знати правила перекладу термінів.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Вступ до перекладознавства, Порівняльна лексикологія, порівняльна граматики, Англійська мова: практичний курс.

8. ЗМІСТ КУРСУ:

Ідентичність аспектною стратифікації та наявності змістових відповідників у МО та МП. Навички фахової діяльності майбутнього перекладача/тлумача (необхідність уникати буквалізмів, а також мати вміння застосовувати трансформації мовних одиниць для досягнення адекватності їх перекладу). Способи відтворення таких граматичних явищ як особові форми дієслова у активному та пасивному стані, не особові форми дієслова (дієприслівник, герундій, інфінітив), предикативні конструкції з не особовими формами дієслова, модальні дієслова, умовний спосіб в процесі перекладу. Складні для перекладу граматичні явища й конструкції, адекватні варіанти їх відтворення мовою перекладу. речення, які містять відповідні лексико-семантичні та граматичні труднощі; Переклад власне завершених текстів різних функціональних стилів з іноземної мови на українську та з української на іноземну мову. Види перекладацьких трансформацій (лексичні, граматичні, стилістичні, комплексні); Ступень відчутності впливу перекладу на розвиток мови культури, що сприймає; Оптимальні стратегії вибору мовних одиниць в тексті перекладу.

9. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Граматичні труднощі, лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні проблеми. – Вінниця: Нова книга, 2002.
2. Карабан В.І., Мейс Дж. Переклад з української мови на англійську мову. Навч. посіб-довідник для студентів вищих закладів освіти. – Вінниця: Нова книга, 2003.
3. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу: Навч. посіб. –Київ: Юніверс, 2003.
4. Мирам Г., Гон А. Професійний переклад: Учебное пособие. – Киев: Эльга, Ника- Центр, 2003.

5. Мірам Г.Е., Дайнеко В.В., Тарануха Л.А., Грищенко М.В., Гон О.М. Основи перекладу. Курс лекцій з теорії та практики перекладу для факультетів та інститутів міжнародних відносин. Редактор англ. тексту Н. Брешко. –К.: Ельга, Ніка-Центр, 2003.

6. Korunets I.V. Theory and Practice of Translation. – Vinnytsia: Nova Knyha, 2003.

10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ: лекції, семінарські заняття, самостійна робота.

11. МОВА НАВЧАННЯ: англійська/українська

Теорія та практика перекладу німецької мови

1. КОД: ПДВ 2.3.

2. РІК НАВЧАННЯ: третій, четвертий

3. СЕМЕСТР: 3,4,5,6

4. ЛЕКТОР: - доц. Головина Н.Б., доц. Шавловська Т.С., ст. викл. Лузанова Л.В.

5. КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЩО ЗДОБУВАЮТЬСЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ:

- комунікативні мовленнєві компетенції, забезпечення ефективного спілкування в професійному середовищі;

- здатність до самоосвіти, що має надати студентам змогу продовжувати вивчати мову і після закінчення вищого навчального закладу;

- формування загальних компетенцій з метою розвитку їх особистої мотивації (цінностей, ідеалів); зміцнювати впевненість здобувачів вищої освіти як користувачів мови, а також позитивне ставлення до вивчення мови;

- сформовані наступні елементи компетентності: видів перекладів, специфіку усного та письмового перекладів, моделей й установки перекладу; еквівалентності та її типології; проблеми інформації та її типів; трансформації в перекладі та їх класифікацію; лексичного, граматичного, фонетичного аспектів перекладу; прагматичної відповідності текстів оригіналу та перекладу; перекладацьких стратегій та тактик.

- здатність до аналізу і синтезу. здатність застосовувати знання в професійній діяльності у стандартних та окремих нестандартних ситуаціях.

- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел; здатність діяти із соціальною відповідальністю, розуміти основні принципи буття людини, природи, суспільства.

- здатність спілкуватися іноземною мовою у професійній діяльності, опрацьовувати фахову літературу іноземною мовою; усвідомлена повага до різноманіття культур; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

6. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:

- Знати предмет теорії та практики перекладу як самостійної лінгвістичної дисципліни та її місце серед інших лінгвістичних дисциплін. значення терміну «переклад».

- Розуміти поняття адекватність перекладу та еквівалентність перекладу, фонові знання, та яка їх роль у перекладі.

- Знати різновиди перекладу у сучасному світі.

- Мати професійні компетенції перекладача;

- Знати основні напрямки у розвитку теорії перекладу; взаємозв'язки теорії та практики перекладу з граматиною, фонетикою, стилістикою, історією мови; особливості розвитку перекладу в Україні. та у Німеччині;

- Виокремлювати одиниці перекладу; пояснювати трансформації при перекладі.

7. ПЕРЕКВІЗИТ: Німецька мова: практичний курс. Вступ до перекладознавства.

8. ЗМІСТ КУРСУ: Метою викладання навчальної дисципліни «Практика письмового та усного перекладу (німецька мова)» є формування у здобувачів вищої освіти професійних мовних компетенцій, що сприятиме їхньому ефективному функціонуванню у культурному розмаїтті навчального та професійного середовища. Навчальні та пов'язані зі спеціальністю питання, для того щоб досягти порозуміння зі співрозмовником; публічні виступи з низки великої кількості галузевих питань, застосовуючи відповідні засоби вербальної комунікації та адекватні форми ведення дискусій і дебатів; знаходити нову текстову, графічну, аудіо та відео інформацію, що міститься в німецьких галузевих матеріалах (як у друкованому, так і в електронному вигляді), користуючись відповідними пошуковими методами і термінологією; аналізувати німецькомовні джерела; писати професійні тексти і документи німецькою мовою; перекладати німецькі професійні тексти на рідну мову.

Особливості перекладу у сучасному світі. Переклад як діяльність. Детермінанти перекладацьких дій. Основні види та способи перекладу. Роль мовного знаку в перекладі. Еквівалентність та відповідність у перекладі. Перекладацькі відповідники. Переклад безеквівалентних одиниць. Багатозначна лексика. Лексика, що провокує перекладацькі помилки. Хибні друзі перекладача. Складові лінгвоетнічного бар'єра. Подолання лінгвоетнічного бар'єра. Особливості перекладу текстів різної функціонально-жанрової належності. Міжкультурна комунікація і переклад. Переклад як ланка двомовної комунікації. Переклад на Україні та в німецькомовних країнах у XX-XXI столітті.

8. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА:

1. Логін 1. Німецька мова для студентів-германістів: підручник= Login 1 Deutsch für Germanistikstudenten: Lehrbuch/[Сидоров О.В., Скачкова В.В., Відюкова Н.І. та ін.]. – Вінниця: Нова книга, 2014.
 2. Логін 2. Німецька мова для студентів-германістів: підручник= Login 2 Deutsch für Germanistikstudenten: Lehrbuch/[Сидоров О.В., Сотникова С. І., Безугла Л.Р. та ін.; за загальною ред. О.В.Сидорова; мовна ред.. Г. Коллера]. – Вінниця: Нова книга, 2016.
 3. Левицький В.В. Основи германістики: навчальний посібник для вузів. Вінниця: Нова книга, 2008. (укр.)
 4. Кудіна О. Ф. Країни де говорять німецькою. Вид 2. Навчальний посібник. Вінниця : Нова книга, 2017.(нім.)
 5. Євгененко Д. А., Кучинський Б. В., Білоус О. М. Лінгвокраїнознавство німецькомовних країн. Навчальний посібник Вінниця : Нова книга, 2008 (нім.)
 6. Сотникова, С.І. Деякі питання стилістики німецької мови. Електронний підручник. Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2003 (нім.)
 7. Науменко А.М. Філологічний аналіз тексту (основи лінгвопоетики) Вінниця: Нова книга, 2012 (укр.)
 8. Іваненко С.М. Лінгвостилістична інтерпретація тексту. К.: КДЛУ, 2003 (нім.)
 9. Бучіна К. В., Малая О.Ю. Додаткові матеріали з німецької мови : навчально-методичний посібник для студентів факультету іноземних мов Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2015 (нім.)
 10. Скляренко О.Б. Загальнотеоретичний курс німецької мови Переяслав-Хмельницький, 2014 (нім.)
 11. Гінзбург М.Д. Терміни процес, дія, подія, стан у мовознавстві та термінознавстві К.: ІУМ НАНУ, 2011(укр.)
 12. Продан Ю.П. Поняття «термін-фразема» у лінгвістиці К.: ІУМ НАНУ, 2013 (укр.)
 13. Піхт Г. Прикладне термінознавство. Теорія і практика термінографії. К.: ІУМ НАНУ, 2011 (укр.)
 14. Оніщенко Н.А. Конспект лекцій з порівняльної лексикології німецької та української мов: Навчально-методичний посібник Х.: ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2008 (укр.)
 15. Вороніна К.В. Основи перекладацького анотування та реферування текстів різних типів і жанрів. Х. : ХНУ імені В.Н.Каразіна, 2013 (укр.)
 16. Оніщенко Н.А. Конспект лекцій з порівняльної лексикології німецької та української мов: Навчально-методичний посібник Вінниця: Нова книга, 2013 (укр.)
 17. Белозьорова Ю.С., Герасімова Г.Л., Приходько А.М. Теоретична граматики німецької мови/ Навчальний посібник Запоріжжя: ЗНУ, 2007 (укр.)
 18. Лалаян Н. С., Подвойська О. В. Порівняльна граматики німецької та української мов. Vergleichende Grammatik der deutschen und der ukrainischen Sprache Вінниця: Нова книга, 2013 (нім.)
 19. Черноватий Л.М., Карабан В.І., Набокова І.Ю., Ковальчук Н.М. Практичний курс англійської мови: Підручник для студентів третього курсу вищих закладів освіти Вінниця: Нова книга, 2006 (укр.)
 20. Кияк Т.Р., Науменко Ф.М., Огуй О.Д. Перекладознавство (німецько-український напрям): підручник. К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008 (нім.)
- 10. ВИДИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА МЕТОДИ НАВЧАННЯ:** лекції, семінарські заняття, самостійна робота.
- 11. МОВА НАВЧАННЯ:** англійська/українська